

Vlaams
Parlement

ingediend op **1866** (2018-2019) – Nr. 1
1 februari 2019 (2018-2019)

Ontwerp van decreet

houdende bekrachtiging van het besluit
van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019
betreffende de deelname van de
particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties
aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 26 oktober 2018	19
Bijlage bij het voorontwerp van decreet: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018	23
Advies van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media op het ontwerp van besluit en het voorontwerp van decreet	35
Voorontwerp van decreet van 23 november 2018.....	41
Bijlage bij het voorontwerp van decreet: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2018	45
Advies van de Raad van State op het voorontwerp van decreet.....	57
Advies van de Raad van State op het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering	63
Ontwerp van decreet.....	85
Bijlage bij het ontwerp van decreet: Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019	89

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting**A. Achtergrond**

Via voorliggend ontwerp van decreet wordt het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken bekrachtigd.

Het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken geeft uitvoering aan artikel 157, §2, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet), zoals vervangen door artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. Het nieuwe artikel 157 van het Mediadecreet zet artikel 13 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten om.

De Europese Commissie, de Raad van Ministers en het Europees Parlement hebben begin juni 2018 een politiek akkoord bereikt over de herziening van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (AVMD-richtlijn). Op 2 oktober 2018 keurde het Europees Parlement de nieuwe richtlijn goed. Op 6 november 2018 heeft ook de EU-Raad de nieuwe AVMD-richtlijn goedgekeurd. Eén van de ambities van de nieuwe richtlijn, vastgelegd in artikel 13 van de richtlijn, is het versterken van de Europese audiovisuele cultuur door niet-lineaire televisieomroeporganisaties te verplichten minstens 30% van hun catalogi te reserveren voor Europese producties, met bovendien een goede zichtbaarheid ervan. Naast deze directe quota voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties verduidelijkt de nieuwe richtlijn ook de regels over investeringsverplichtingen voor televisieomroeporganisaties. Dat zijn verplichtingen van televisieomroeporganisaties om financieel bij te dragen aan de productie van Europese audiovisuele werken. Nieuw in artikel 13 van de AVMD-richtlijn is dat lidstaten voortaan een verplichting kunnen opleggen om hetzij direct te investeren, hetzij door middel van een heffing in een fonds, en dit voor zowel binnenlandse televisieomroeporganisaties als televisieomroeporganisaties die in een andere lidstaat zijn gevestigd, maar zich wel richten tot het publiek in de lidstaat die de investeringsverplichting oplegt.

Artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wijzigt artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (Mediadecreet) en zet artikel 13 van de AVMD-richtlijn om. Het nieuwe artikel 157 van het Mediadecreet trad in werking op 1 januari 2019.

Het nieuwe artikel 157 van het Mediadecreet luidt als volgt:

"Art. 157. §1. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bieden in hun programma-catalogus minstens 30% Europese producties aan waarvan een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zijn. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties zorgen voor een prominente plaats van deze Europese producties in hun programmacatalogus.

Het eerste lid is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroep-organisaties met een lage omzet of een klein publiek en is niet van toepassing op kleine en micro-ondernemingen. De Vlaamse Regering bepaalt de criteria van een lage omzet en van een klein publiek.

De Vlaamse Regering kan voor de bepaling van een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zoals bedoeld in het eerste lid quota opleggen.

§2. De particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties nemen deel aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een financiële bijdrage aan de productie of de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw, opgericht bij het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds. Deze bijdrage wordt door het Vlaams Audiovisueel Fonds besteed aan Vlaamse, kwalitatieve onafhankelijke coproducties in reeksvorm.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, met inbegrip van de grondslag, het tarief of het bedrag en eventuele vrijstellingen of verminderingen van de financiële bijdrage.

Het besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de uitvoering van het tweede lid, alsook ieder later besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de wijziging van datzelfde besluit, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.

§3. De niet-lineaire televisieorganisaties bezorgen elk jaar voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) een verslag over de wijze waarop aan de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 is voldaan. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt die gegevens openbaar.

§4. De bepalingen van paragrafen 2 en 3 zijn ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap.”.

Het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken geeft uitvoering aan artikel 157 van het Mediadecreet. De beginselen en procedures van het besluit zijn gelijkaardig aan de beginselen en procedures die gelden voor de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers, uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. Toch heeft de Vlaamse Regering ervoor gekozen om de bijdrageverplichtingen voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties in een ander besluit van de Vlaamse Regering te regelen dan de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers. De redenen hiervoor zijn de volgende:

- dienstenverdelers en niet-lineaire televisieomroeporganisaties zijn twee verschillende spelers in de Vlaamse mediasector;
- het decreetale kader voor de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers (artikel 184/1 van het Mediadecreet) is veel gedetailleerder uitgewerkt dan artikel 157 van het Mediadecreet voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties, waarin dan weer een ruimere delegatie aan de Vlaamse Regering is toegekend dan in artikel 184/1 van het Mediadecreet;

- het besluit van de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel 157 van het Mediadecreet en latere wijzigingsbesluiten zullen ter bekrachtiging moeten worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Voor het besluit betreffende de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers is decretale bekrachtiging niet nodig. Dit decreet bekrachtigt het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken.

Artikel 1 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, definieert een aantal begrippen die in het besluit worden gehanteerd. Deze definities komen overeen met de definities in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers.

Artikel 2 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, stelt een aantal niet-lineaire televisieomroeporganisaties vrij van de verplichtingen die in het besluit verder worden uitgewerkt. Het gaat om niet-lineaire televisieomroeporganisaties die deel uitmaken van of dochterondernemingen zijn van rechtspersonen die reeds bijdragen aan de ondersteuning van Vlaamse audiovisuele producties op grond van hun lineaire televisieactiviteiten (artikelen 154, 155 en 156 van het Mediadecreet) of op grond van hun activiteiten als dienstenverdelers (artikel 184/1 van het Mediadecreet).

Om kleinere spelers op de niet-lineaire televisiemarkt de nodige groeikansen te geven, stelt artikel 2 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een jaaromzet die kleiner is dan 500.000 euro, vrij van de verplichtingen in het besluit. Uit een studie van VUB/SMIT van augustus 2018 ('Verplichtingen voor on-demand audiovisuele mediadiensten om financieel bij te dragen aan de productie van Europese werken. Een analyse van de toepassing in Europese lidstaten') blijkt dat Duitsland een gelijkaardige regeling invoerde voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een drempel voor vrijstelling van de bijdrageverplichting bij een jaaromzet van 500.000 euro of minder. Indien de drempel voor vrijstelling lager zou liggen dan 500.000 euro bestaat het risico dat de verplichte financiële bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties te klein zal zijn om een kwalitatief coproductieproject in te dienen.

Volgens artikel 157, §2, van het Mediadecreet investeren niet-lineaire televisieomroeporganisaties rechtstreeks in Vlaamse audiovisuele coproducties. Zij kunnen ook een gelijkwaardige financiële bijdrage storten aan het Vlaams Audiovisueel Fonds/Mediafonds (VAF). Artikel 3 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, bepaalt dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties jaarlijks voor 15 februari de Vlaamse Regulator voor de Media, het VAF en de Vlaamse Regering op de hoogte brengen van de wijze van ondersteuning. Indien de niet-lineaire televisieomroeporganisaties dat niet bekendmaakt, moeten ze een forfaitaire bijdrage van drie miljoen euro storten op rekening van het VAF. De decreetgever en de Vlaamse Regering willen de niet-lineaire televisieomroeporganisaties ertoe aanzetten om zo veel mogelijk rechtstreeks te investeren in Vlaamse coproducties via coproductieprojecten in samenwerking met Vlaamse onafhankelijke producenten. Om te vermijden dat niet-lineaire televisieomroeporganisaties zouden kiezen voor de forfaitaire bijdrage, moet die forfaitaire bijdrage voldoende hoog worden vastgelegd. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met de omzet van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties in de volgende jaren. Uit prognoses die Econopolis deed in opdracht van het Departement Cultuur, Jeugd en Media in oktober 2018 blijkt dat een forfaitaire bijdrage van 3.000.000 euro hieraan voldoet. 3.000.000 euro is ook de forfaitaire bijdrage die wordt gehanteerd in de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers.

Artikel 4 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, bepaalt dat de bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties 2% bedraagt van de omzet van het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van de bijdrageplicht. 2% komt ongeveer overeen met de percentages die de Franse Gemeenschap en een aantal lidstaten zoals Duitsland, Frankrijk en Kroatië hanteren voor hun investeringsplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Dat blijkt uit de hierboven vermelde studie van VUB/SMIT.

Artikel 4 bepaalt ook wat onder omzet wordt verstaan, namelijk de inkomsten, exclusief btw, verworven uit de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, waaronder, maar niet beperkt tot betaling door de consument, uit overeenkomsten met dienstenverdelers en uit audiovisuele commerciële communicatie. Deze definitie is voornamelijk gebaseerd op de definitie die volgens de SMIT/VUB-studie gebruikt wordt in de Franse Gemeenschap.

Artikel 4 bepaalt ook hoe de omzet moet worden berekend indien de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van de bijdrageplicht minder dan twaalf maanden actief was. De bijdrage wordt berekend op basis van cijfers van het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van de bijdrageplicht omdat op het ogenblik dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun bijdrageverplichtingen moeten meedelen de cijfers van het voorafgaande jaar nog niet bekend zijn.

De artikelen 5 tot en met 11 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, leggen de procedure vast die van toepassing is wanneer de niet-lineaire televisieomroeporganisatie rechtstreeks investeert in audiovisuele producties. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie legt jaarlijks voor 15 februari de projecten waarin zij wil investeren, voor aan de VRM (artikel 7 van het besluit). De door de niet-lineaire televisieomroeporganisaties ingediende dossiers moeten de in artikel 9 van het besluit opgesomde stukken bevatten. De VRM toetst het project aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 7 van het besluit. Artikel 7 van het besluit vermeldt ook de rechten van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie op de coproductie. Binnen vijftien dagen na de ontvangst van het project brengt de VRM de niet-lineaire televisieomroeporganisatie op de hoogte van de onontvankelijkheid (artikel 8 van het besluit). De VRM legt de ontvankelijke dossiers voor aan een beoordelingscommissie die jaarlijks een niet-bindend advies uitbrengt over de al dan niet erkenning als bijdrage aan de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken (artikel 10 van het besluit). Het is dezelfde beoordelingscommissie als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. De beoordelingscommissie houdt hierbij rekening met de erkenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 10 van het besluit. De VRM beslist over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties jaarlijks uiterlijk op 15 mei op de hoogte van zijn beslissing tot al dan niet erkenning (artikel 11 van het besluit).

De artikelen 12 tot en met 16 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, regelen de opvolging van de coproductieprojecten door de Vlaamse Regulator voor de Media.

Artikel 17 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, bevat de regels die van toepassing zijn indien de niet-lineaire televisieomroeporganisatie haar bijdrage stort aan het VAF. De storting moet jaarlijks voor 30 april op een rekeningnummer van het VAF worden gestort. Het VAF publiceert op zijn website een overzicht van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties die bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een

bijdrage aan het VAF. Artikel 13 van het besluit bevat ook een regeling voor het verwerven van rechten door niet-lineaire televisieomroeporganisaties op producties van onafhankelijke producenten die gerealiseerd worden met steun van het VAF die afkomstig is van bijdragen van niet-lineaire televisieomroeporganisaties.

Het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, is ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie die niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval wordt de omzet berekend op basis van de inkomsten, verworven door het aanbieden van diensten aan inwoners van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 18 van het besluit). Hiermee wordt artikel 13, lid 2, van de AVMD-richtlijn, dat een uitzondering is op het land-van-oorsprongbeginsel, omgezet.

Artikel 19 van het besluit dat met voorliggend ontwerp van decreet wordt bekrachtigd, bevat overgangsbepalingen die gelden in het jaar van inwerkingtreding van het besluit.

Het nieuwe artikel 157 van het Mediadecreet verleent ruime delegatie aan de Vlaamse Regering om uitvoeringsmaatregelen te nemen. Dat blijkt uit het tweede lid van de tweede paragraaf van het nieuwe artikel 157, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, met inbegrip van de grondslag, het tarief of het bedrag en eventuele vrijstellingen of verminderingen van de financiële bijdrage.”.

Deze ruime delegatie werd in de toelichting als volgt verantwoord:

“De ruime delegatie aan de Vlaamse Regering gebeurt om de volgende redenen. De markt van niet-lineaire televisiediensten evolueert snel en wordt gedomineerd door (relatief) jonge en nieuwe spelers. De dominante spelers zijn nog geen decennium actief in België. Er zijn ook kleinere spelers die zich veeleer op bepaalde niches richten (specifiek bioscoopfilms, arthouse enzovoort). Het is moeilijk te voorspellen hoe nu nog relatief kleine spelers zich verder zullen ontwikkelen, en of er nieuwe dominante spelers zullen opstaan. Ook de verdienmodellen verschillen van speler tot speler. De dominante spelers werken met een abonnementssysteem. Een aantal kleinere spelers werken met een prepaysysteem voor één of meerdere films. Ook bieden sommige niet-lineaire televisieomroeporganisaties de mogelijkheid om de films voor langere tijd te huren of zelfs te kopen. De basis voor de bijdrageplicht kan ook verschillen. Aangezien de spelers met het grootste marktaandeel werken met een abonnementssysteem, zou een bijdrage gebaseerd op het aantal abonnees op dit ogenblik zinvol zijn. Niets sluit echter uit dat op termijn andere verdienmodellen relevanter worden waardoor bijvoorbeeld een bijdrage op basis van omzet meer zin heeft. Om snel te kunnen inspelen op deze ontwikkelingen en mogelijke veranderingen, geniet delegatie aan de Vlaamse Regering met betrekking tot bepaalde essentiële elementen van deze regeling de voorkeur.”.

Wanneer zulke delegatie aan de Vlaamse Regering gebeurt, moet, volgens rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en volgens de rechtsleer, het ingevolge de machtiging genomen besluit binnen een relatief korte periode worden bekrachtigd. In het nieuwe artikel 157 werd dan ook een a-posterioribekrachtiging door de decreetgever opgenomen van reglementaire bepalingen:

“Het besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de uitvoering van het tweede lid, alsook ieder later besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de wijziging van datzelfde besluit, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht

tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.”.

Het principe van verplichte a-posterioribekrachtiging door de decreetgever van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, alsook van ieder later wijzigingsbesluit, wordt herhaald in artikel 20 van het besluit.

Met dit decreet gebeurt deze bekrachtiging.

Deze steunmaatregel is staatssteun die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV/Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard), namelijk steun voor audiovisuele werken. Het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken en voorliggend bekrachtigingsdecreet zullen overeenkomstig artikel 11 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening ter kennis worden gegeven bij de Europese Commissie binnen twintig werkdagen na de publicatie van het besluit en van het bekrachtigingsdecreet in het Belgisch Staatsblad.

B. Advies van de sectorraad Media

De sectorraad Media verleende op 13 november 2018 zijn advies en maakte onderstaande bedenkingen en opmerkingen bij de principieel goedgekeurde tekst.

B.1. Met betrekking tot de regeling van de rechten meent de sectorraad Media dat, om een gelijk speelveld te creëren, de rechten, vermeld in artikel 6, 6°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het Mediadecreet, integraal moeten worden overgenomen in het voorliggend ontwerp van besluit.

Artikel 6, 6°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 luidt als volgt:

“De rechten van de participerende dienstenverdelers op de audiovisuele productie worden als volgt geregeld:

- a) de gerealiseerde coproductieprojecten kunnen alleen lineair en alleen door een televisieomroeporganisatie in open net worden uitgezonden;
- b) elke voorafgaande uitzending door de dienstenverdelers van het coproductieproject aan de uitzending in open net is verboden;
- c) alleen nadat alle andere financiers hun investeringsbedrag, verhoogd met een marktconform rendement dat in casu bepaald wordt op 10% per jaar gekapitaliseerd, hebben gerealiseerd, kan de dienstenverdelers delen in de winst van het coproductieproject. In afwijking hiervan en in afwijking van punt 6°, a), kan de dienstenverdelers verzaken aan deelname in de winst van het coproductieproject en in plaats daarvan kiezen voor een verplichting in hoofde van de televisieomroeporganisatie bedoeld in 6°, a), om toe te laten dat het desbetreffende coproductieproject na de eerste lineaire uitzending in open net, voor een periode van 12 maanden via een eigen platform aangeboden kan worden, mits betaling van een marktconforme bijkomende financiële bijdrage.”.

Op deze opmerking wordt gedeeltelijk ingegaan. De rechten, vermeld in artikel 6, 6°, a) en b), zijn specifiek gericht op dienstenverdelers die lineaire televisieom-

roeporganisaties aanbieden. De dienstenverdelers moeten overeenkomstig het besluit van 21 maart 2014 hun coproductieprojecten ook indienen samen met een onafhankelijke producent én samen met een lineaire televisieomroeporganisatie. Tussen de dienstenverdelers en de lineaire televisieomroeporganisaties bestaat er dus een relatie en het is in dat geval zinvol om de rechten tussen dienstenverdelers en lineaire televisieomroeporganisatie te regelen. Bij een niet-lineaire televisieorganisatie bestaat zulke relatie niet. Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie biedt immers geen lineaire televisieomroeporganisaties aan, maar programma's. De coproductieprojecten die de niet-lineaire televisieomroeporganisaties zullen indienen overeenkomstig het voorliggend ontwerp van besluit zullen worden ingediend samen met een onafhankelijke producent maar niet met een lineaire televisieomroeporganisatie.

Artikel 6, 6°, c), van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 wordt wel, weliswaar aangepast aan de niet-lineaire context, overgenomen in voorliggend ontwerp van besluit. In artikel 7 van het voorliggend ontwerp van besluit zal een nieuw punt 7° worden ingevoegd, dat luidt als volgt:

"7° alleen nadat alle andere financiers hun investeringsbedrag, verhoogd met een marktconform rendement dat in casu bepaald wordt op 10% per jaar gekapitaliseerd, hebben gerealiseerd, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie delen in de winst van het coproductieproject;"

De sectorraad Media bekritiseert ook de verplichting voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie om de afgewerkte coproducties gedurende minstens 12 maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in haar programmacatalogus. Volgens de sectorraad Media heeft dit immers verregaande gevolgen voor de rechten van de onafhankelijke producent met wie wordt samengewerkt en leidt dit tot de onaanvaardbare situatie dat een niet-lineaire omroeporganisatie rechten zal kunnen opeisen zonder hiervoor een marktconforme vergoeding te betalen. Op deze opmerking wordt gedeeltelijk ingegaan. De verplichting om de afgewerkte coproducties minstens 12 maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in de catalogus blijft behouden in het besluit. Het is immers een verdere uitwerking van artikel 157, §1, van het Mediadecreet, dat luidt als volgt:

"De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bieden in hun programma-catalogus minstens 30% Europese producties aan waarvan een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zijn. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties zorgen voor een prominente plaats van deze Europese producties in hun programmacatalogus."

Om een evenwicht te behouden inzake rechten tussen producent en niet-lineaire televisieomroeporganisatie wordt aan deze bepaling wel toegevoegd dat de niet-lineaire televisieomroeporganisatie hiervoor een marktconforme bijkomende financiële bijdrage moet betalen aan de producent.

B.2. In zijn advies heeft de sectorraad Media ook vragen over de kwantitatieve drempels die worden vastgelegd in het voorliggend ontwerp van besluit en vraagt hij om simulaties die werden uitgevoerd op te nemen in de toelichting bij het besluit. Hierop wordt niet ingegaan. De kwantitatieve drempels die in het besluit werden opgenomen, zijn gebaseerd op of zijn overgenomen uit de studie 'Verplichtingen voor on-demand audiovisuele mediadiensten om financieel bij te dragen aan de productie van Europese werken – een analyse van de toepassing in Europese lidstaten'. Deze studie werd uitgevoerd door VUB/SMIT in opdracht van het Departement Cultuur, Jeugd en Media. Deze studie zal openbaar worden gemaakt op de website van het Departement Cultuur, Jeugd en Media zodra de opdrachtnemer een Engelse versie van de studie heeft voltooid. De voorzitter en de secretaris van de sectorraad Media ontvingen de studie wel reeds op 5 oktober 2018. De Econopolisstudie waarnaar wordt verwezen in het advies van de sectorraad Media is reeds openbaar en kan worden geraadpleegd op www.vlaanderen.be/media.

De sectorraad Media meent dat de daadwerkelijke inkomsten van de nieuwe regels substantieel lager zullen liggen dan de investeringen via coproductie die buitenlandse niet-lineaire spelers vandaag al doen. De verplichtingen die artikel 157 van het Mediadecreet en het voorliggend ontwerp van besluit zullen opleggen aan niet-lineaire televisieomroeporganisaties zijn slecht minimumverplichtingen. Het is niet uitgesloten dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties meer zullen investeren dan dat waartoe zij verplicht zijn. Sommige dienstenverdelers investeren nu ook al meer in Vlaamse audiovisuele producties dan dat zij verplicht zijn overeenkomstig de stimuleringsregeling van artikel 184/1 van het Mediadecreet en het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014.

B.3. De sectorraad Media heeft ook nog een aantal technische opmerkingen.

Een eerste technische opmerking heeft betrekking op de vrijstelling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een jaaromzet van minder dan 500.000 euro. De sectorraad Media is geen voorstander van een loutere vrijstelling voor kleinere spelers maar wel van een lagere investeringsplicht. Hierop wordt niet ingegaan omdat in die gevallen de bijdrageplicht zodanig laag zou kunnen liggen dat hiervoor geen uitvoerbaar coproductieproject kan worden ingediend. Kleinere spelers zouden dan enkel nog kunnen bijdragen aan het Vlaams Audiovisueel Fonds om aan hun verplichtingen te voldoen terwijl grotere spelers wel nog kunnen kiezen tussen een bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds of een coproductieproject. De vrijstelling voor aanbieders met een jaaromzet kleiner dan 500.000 euro is overgenomen uit de Duitse stimuleringsregeling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties die werd onderzocht in de hierboven genoemde studie van VUB/SMIT. In deze studie werd ook aanbevolen om een variatie in percentages te beperken. Daarom wordt in dit besluit slechts één percentage gehanteerd. Dat percentage (2%) komt ongeveer overeen met de stimuleringsregeling voor televisieomroeporganisaties in de Franse Gemeenschap die werd onderzocht in de hierboven genoemde studie van VUB/SMIT.

In een tweede technische opmerking stelt de sectorraad Media voor om de vrijstelling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een jaaromzet van minder dan 500.000 euro te verplaatsen van artikel 2 naar artikel 4 van het voorliggend ontwerp van besluit. Hierop wordt niet ingegaan omdat het voor de uitvoering van het besluit niet uitmaakt of deze bepaling in artikel 2 of in artikel 4 van het ontwerp van besluit staat.

In een derde technische opmerking is de sectorraad Media van mening dat het begrip "niet-lineaire televisieomroep" niet in lijn ligt met het begrippenkader van het Mediadecreet. Hierop wordt nu niet ingegaan. Het Mediadecreet bevat immers definities van "niet-lineaire televisiedienst" (artikel 2, 24°, Mediadecreet) en "televisieomroeporganisatie" (artikel 2, 44°, Mediadecreet). Bij de omzetting van de herziene AVMD-richtlijn zal wel de oefening worden gemaakt om het begrippenkader, waar nodig, te updaten.

In een vierde technische opmerking vraagt de sectorraad Media een grondige juridische analyse te maken of uitbreiding naar gelijkaardige spelers buiten de Europese Unie nodig is. Dergelijke uitbreiding is echter niet nodig. Artikel 174 van het Mediadecreet bepaalt dat alleen rechtspersonen die onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap niet-lineaire televisiediensten mogen aanbieden. Hierop bestaat slechts één uitzondering: op basis van het vrije verkeer van audiovisuele diensten in de Europese Unie mogen ook niet-lineaire televisieomroeporganisaties die in een andere EU-lidstaat zijn gevestigd, in de Vlaamse Gemeenschap hun diensten aanbieden. Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie die buiten de EU is gevestigd en zijn diensten wil aanbieden in de Vlaamse Gemeenschap zal ofwel artikel 174 van het Mediadecreet moeten naleven ("onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap") en zich dus in de Vlaamse Gemeenschap

moeten vestigen, ofwel zich vestigen in een andere EU-lidstaat. In beide gevallen zal artikel 157 van het Mediadecreet en het voorliggend ontwerp van besluit van toepassing zijn.

In een vijfde technische opmerking meent de sectorraad Media dat "jaar" moet worden vervangen door "kalenderjaar". Hierop wordt niet ingegaan. Met "jaar" wordt immers "kalenderjaar" bedoeld. Pas wanneer met "jaar" iets anders dan "kalenderjaar" wordt bedoeld, bijvoorbeeld schooljaar, academiejaar, boekjaar enzovoort, moet dit worden verduidelijkt.

C. Advies van de Raad van State

Op 27 december 2018 bracht de Raad van State zijn adviezen uit over het ontwerp van besluit (advies 64.801/3) en over het voorontwerp van decreet (advies 64.802/3) en maakte onderstaande bedenkingen en opmerkingen bij de principieel goedgekeurde teksten.

C.1. Bespreking van advies 64.801/3 van 27 december 2018 van de Raad van State over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

In een voorafgaande opmerking staat de Raad van State stil bij de vrijstelling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek. De verplichting om niet-lineaire televisieomroeporganisaties die zich richten op het publiek van een bepaalde lidstaat maar gevestigd zijn in een andere lidstaat, financieel te laten bijdragen voor de totstandkoming van Europese producties in die eerste lidstaat mogen, overeenkomstig artikel 13, lid 6, van de AVMD-richtlijn niet gelden voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek. Artikel 13, lid 7, van de AVMD-richtlijn belast de Europese Commissie ermee richtsnoeren vast te stellen voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet". De Raad van State merkt op dat de Vlaamse Gemeenschap vooruitloopt op het standpunt van de Commissie door in het voorliggend ontwerp van besluit de drempel voor vrijstelling van bijdrageverplichting vast te leggen op een jaaromzet van 500.000 euro terwijl de Commissie nog geen richtsnoeren heeft vastgesteld. De Raad van State deelt in zijn advies mee dat, vermits de door de Commissie voorop te stellen drempelwaarden nog niet gekend zijn, hij dit aspect niet kan onderzoeken en daaromtrent een voorbehoud maakt.

Op vrijdag 4 januari 2019 stuurde de Europese Commissie een vragenlijst over de berekening van het aandeel Europese producties in de catalogus van niet-lineaire televisieomroeporganisaties en over de definities "klein publiek" en "lage omzet", naar de lidstaten. De Commissie verwacht tegen 4 februari 2019 input van de lidstaten. Woensdag 27 maart 2019 organiseert zij hierover een workshop voor vertegenwoordigers van de lidstaten en donderdag 28 maart vergadert het contactcomité-AVMD over deze onderwerpen. De Europese Commissie is niet van plan om lang te wachten met het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet". Indien de richtsnoeren van de Commissie niet in overeenstemming zouden zijn met de bepalingen van dit besluit zal het besluit worden aangepast.

Vervolgens maakt de Raad van State een aantal opmerkingen over de rechtsgrond.

De Raad van State aanvaardt dat als rechtsgrond voor het ontwerp van besluit kan worden gesteund op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (algemene uitvoeringsbevoegdheid), gelezen in samenhang met artikel 3 van het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting

van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds, en met artikel 157, §2, §3 en §4, van het Mediadecreet.

De Raad van State meent echter dat dit niet opgaat voor artikel 17, §3 tot en met §5, van het ontwerp van besluit. Artikel 157, §2, van het Mediadecreet heeft volgens de Raad van State slechts betrekking op de financiële bijdrage met het oog op het realiseren van producties, niet op eventuele bijkomende vergoedingen in het kader van het opnemen van die werken in de catalogus van een niet-lineaire televisieomroeporganisatie. De Raad van State merkt hierbij ook op dat artikel 17, §3 tot en met §5, van het ontwerp van besluit verplichtingen bevat voor de onafhankelijke producenten die subsidies ontvangen, en volledig buiten het personeel toepassingsgebied van artikel 157, §2, van het Mediadecreet vallen.

Om aan deze opmerkingen van de Raad van State tegemoet te komen zal bij een eerstvolgende aanpassing van het Mediadecreet in de tweede paragraaf van artikel 157 van het Mediadecreet een nieuw tweede lid worden toegevoegd dat luidt als volgt:

“De particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties die deelnemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken onder de vorm van een financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds kunnen rechten verwerven met betrekking tot producties die gerealiseerd worden met die financiële bijdrage. De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere modaliteiten en procedures.”.

In een voetnoot bij zijn advies schrijft de Raad van State dat hij in zijn advies over het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 over de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers (advies Raad van State 55.356/3 van 13 maart 2014) een gelijkaardige opmerking heeft gemaakt over het ontbreken van een decretale rechtsgrond in artikel 184/1 van het Mediadecreet voor de artikel 17, §3 tot en met §5, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014. De Vlaamse Regering zal voor deze bepalingen een decretale rechtsgrond invoegen in artikel 184/1 van het Mediadecreet met het decreet dat de AVMD-richtlijn zal omzetten. Het initiatief hiervoor zal de volgende legislatuur worden genomen.

De Raad van State merkt op dat de bepalingen die betrekking hebben op de Vlaamse Regulator voor de Media slechts doorgang kunnen vinden eenmaal het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 18, 19, 157 en 218, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, is aangenomen. Dat strekt er immers toe om artikel 218 van het Mediadecreet te wijzigen teneinde de VRM te belasten met “de uitvoering van de opdrachten omschreven in en/of voortvloeiend uit artikel 157 en de uitvoeringsbesluiten ervan”. Hetzelfde geldt voor artikel 18 van het ontwerp van besluit waarin wordt bepaald dat het besluit ook van toepassing is op niet-lineaire omroeporganisaties “die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie”, wat afwijkt van de thans geldende tekst van artikel 157, §4, van het Mediadecreet.

In een opmerking over de vormvereisten wijst de Raad van State erop dat het voorliggend ontwerp van besluit valt onder de Europese staatssteunregels en moet worden aangemeld bij de Europese Commissie. Volgens de Raad van State gaat het hier immers niet om een vrije bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan andere private actoren, maar om een verplichte heffing waarvan de overheid het tarief en de modaliteiten bepaalt. Ook het loutere feit dat een door de overheid opgelegde heffing moet worden doorgestort aan een private actor neemt volgens de Raad van State het staatssteunkarakter niet weg, temeer daar die storting pas kan plaatsvinden nadat de ontvangende coproductieprojecten in kwestie door een overheidsorgaan, namelijk de VRM, zijn erkend.

De Vlaamse Regering zal deze steunmaatregel als staatssteun beschouwen maar dan nog is voor voorliggend ontwerp van besluit en bekrachtigingsdecreet geen aanmelding nodig. Het gaat hier over steun die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV/Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard), namelijk steun voor audiovisuele werken. Overeenkomstig artikel 11, AGVV volstaat een kennisgeving bij de Europese Commissie binnen twintig werkdagen na de inwerkingtreding van de steunmaatregel. Die kennisgeving zal door de Vlaamse Regering worden gedaan binnen twintig werkdagen na de publicatie van het voorliggend besluit en het instemmingsdecreet in het Belgisch Staatsblad.

Na de voorafgaande opmerkingen en de opmerkingen over de rechtsgrond en de vormvereisten bespreekt de Raad van State het ontwerp van besluit artikelsgewijs.

Artikel 2 bepaalt welke rechtspersonen worden vrijgesteld van het toepassingsgebied van het ontwerp van besluit. Dat zijn in de eerste plaats de VRT, de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties en de dienstenverdelers, omdat zij reeds bijdragen aan de ondersteuning van Vlaamse audiovisuele werken op grond van de artikelen 154, 155, 156 of 184/1, van het Mediadecreet. De Raad van State gaat hier niet mee akkoord omdat hij vindt dat de heffing afhankelijk is van een welbepaalde economische activiteit. Volgens de Raad van State staat deze vrijstelling op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel omdat rechtspersonen die al onder een van de andere regelingen zouden vallen, voor hun niet-lineaire televisieomroepdiensten vrijgesteld worden van de bijdrage terwijl hun concurrenten voor die dienst wel de specifieke bijdrage zullen moeten betalen.

Om aan deze opmerking van de Raad van State tegemoet te komen wordt in artikel 2 van het voorliggend besluit een plafond of "cap" ingesteld. Rechtspersonen die zowel moeten bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele producties op grond van dit besluit als op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1, van het Mediadecreet worden vrijgesteld van de toepassing van dit besluit wanneer hun bijdrage die ze zouden moeten betalen op grond van dit besluit minder dan of gelijk is aan de helft van hun bijdragen op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1, van het Mediadecreet. Wanneer hun bijdrage die ze moeten betalen op grond van dit besluit groter is dan de helft van wat ze bijdragen op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1, van het Mediadecreet wordt de bijdrage die ze moeten betalen op grond van dit besluit beperkt tot het saldo van hun bijdrage op grond van dit besluit en de helft van hun bijdrage op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1, van het Mediadecreet.

Er blijft wel een verschil in behandeling bestaan: de dienstenverdelers die ook een niet-lineair aanbod heeft, wordt geheel of gedeeltelijk vrijgesteld van de bijdrage als niet-lineaire televisieomroeporganisatie terwijl diegene die louter niet-lineaire omroepdiensten aanbiedt, die bijdrage wel moet betalen. Maar dat verschil in behandeling is redelijk en wordt, in de context van de stimuleringsregeling, verklaard door de doelstelling om de financiële druk ten gevolge van de stimuleringsregeling voor de betrokken operatoren binnen de perken te houden. Dit wordt gerealiseerd door de aanbieder van niet-lineaire omroepdiensten die tevens dienstverlener of lineaire televisieomroep is, niet nog eens met een bijkomende heffing te confronteren, nu blijkt dat hij als dienstenverdelers of als lineaire televisieomroeporganisatie al een bijdrage heeft geleverd die minstens het dubbele is van wat hij als aanbieder van niet-lineaire omroepdiensten zou moeten betalen.

De Raad van State komt in zijn bespreking van artikel 2 nogmaals terug op de vrijstelling voor rechtspersonen met een jaaromzet van minder dan 500.000 euro en op het feit dat de Europese Commissie hierover nog geen richtsnoeren heeft uitge-

vaardigd. De Raad van State waarschuwt er ook voor dat indien de drempelwaarde moet worden aangepast aan de Europese richtsnoeren de Vlaamse Gemeenschap mogelijk kan worden geconfronteerd met complexe teruggaven van de onverschuldigde heffingen.

Zoals hierboven reeds werd vermeld, zal dit door de Vlaamse Regering opnieuw worden bekeken wanneer deze richtsnoeren er zijn.

Met betrekking tot artikel 3 heeft de Raad van State twee opmerkingen.

In een eerste opmerking meent de Raad van State dat dit artikel doet uitschijnen dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties zelf het bedrag bepalen dat ze wensen uit te geven. Dat is uiteraard niet het geval. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties moeten wel zelf meedelen welk bedrag ze met toepassing van artikel 4 verschuldigd zijn. Ter verduidelijking, en om beter het onderscheid te maken met het bedrag van de forfaitaire bijdrage die men enkel verschuldigd is bij stilzwijgen (artikel 3, tweede lid, van het ontwerp van besluit), stelt de Raad van State voor om het eerste lid aan te vullen met de woorden "vermeld in artikel 4, tweede lid". Het ontwerp van besluit wordt in die zin aangepast.

In een tweede opmerking heeft de Raad van State gevraagd of de termen "het bedrag" in artikel 3, derde lid, en "de compensatie" in artikel 3, vierde lid, telkens verwijzen naar "de forfaitaire bijdrage", vermeld in artikel 3, tweede lid. Dat is het geval. Om verwarring te vermijden zal het woord "compensatie" in artikel 3, vierde lid, worden vervangen door de woorden "forfaitaire bijdrage" en zal in artikel 3, derde lid, tussen de woorden "Het bedrag" en "vermeld" de woorden "van de forfaitaire bijdrage," worden ingevoegd.

Opdat de VRM de nodige gegevens ter beschikking zou hebben om te kunnen beoordelen of een niet-lineaire televisieomroep al dan niet onder het toepassingsgebied valt van dit besluit, bezorgt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die beweert niet onder de toepassing van dit besluit te vallen, hiervan de nodige bewijsstukken aan de VRM.

Met betrekking tot artikel 4 heeft de Raad van State volgende opmerkingen.

In de eerste plaats vindt de Raad van State dat het begrip "omzet" niet duidelijk genoeg is afgebakend. Op deze opmerking wordt ingegaan door artikel 4, eerste lid, te laten bepalen dat, wat betreft inkomsten uit de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, het uitsluitend gaat over niet-lineaire televisiediensten die uitsluitend gebaseerd zijn op niet-lineaire televisierechten. Niet-lineaire televisierechten zijn rechten die betrekking hebben op een audiovisueel programma en die een niet-lineaire televisieomroeporganisatie toelaten om het desbetreffende audiovisuele programma op te nemen in een niet-lineaire televisiedienst. Deze rechten laten niet toe om het desbetreffende audiovisuele programma op te nemen in een lineaire televisiedienst.

In de tweede plaats is, gelet op artikel 13, lid 3, van de AVMD-richtlijn een territoriale afbakening nodig voor het begrip "omzet". Op deze opmerking wordt ingegaan door in het ontwerp van besluit uitdrukkelijk te verwijzen naar omzet "verworven in het Nederlandse taalgebied".

In de derde plaats heeft de Raad van State een aantal opmerkingen over het feit dat voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties de bijdrageplicht wordt berekend op basis van omzet, terwijl voor dienstenverdelers de bijdrageplicht wordt berekend op basis van het aantal abonnees. De Raad van State wijst hier op mogelijke problemen in verband met het gelijkheidsbeginsel, staatssteunaspecten en de mogelijke verstoring van de mededinging. Ook bij de bespreking van het principe

om de bijdrageplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties te baseren op de omzet van jaar "x-2" wijst de Raad van State op de regeling voor dienstenverdelers die gebaseerd op het aantal abonnees. De Vlaamse Regering gaat hier echter niet in op de opmerkingen van de Raad van State en verwijst naar artikel 13 van de AVMD-richtlijn waarin ook het omzetcriterium wordt gebruikt (cf. artikel 13, 6°, AVMD-richtlijn: vrijstelling voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet). Bovendien hanteren alle lidstaten die reeds een bijdrageplicht hebben zowel voor lineaire als voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties de omzet als basis voor de berekening van de bijdrageplicht. Door omzet als criterium te hanteren, vallen ook niet-lineaire televisieomroeporganisaties die een aanbod "pay per view" aanbieden onder het toepassingsgebied van artikel 157 van het Mediadecreet. Mocht als criterium het aantal abonnees worden gebruikt, dan zou dat niet het geval zijn.

De bijdrage wordt berekend op basis van de omzet van het jaar "x-2" om praktische redenen. Indien de bijdrage zou worden berekend op basis van het jaar "x-1" zou de Vlaamse Regulator voor de Media zijn opdrachten in het kader van het voorliggend ontwerp van besluit moeilijk kunnen uitoefenen. Ook de bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers wordt berekend op basis van het aantal abonnees van het jaar "x-2".

Uit artikel 4, derde lid, van het ontwerp van besluit volgt dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun omzet moeten bewijzen met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor. De Raad van State merkt op dat in het ontwerp van besluit niet expliciet is bepaald dat die stukken bij de brief, bedoeld in artikel 3, moeten worden gevoegd. Op deze opmerking van de Raad van State wordt ingegaan door in artikel 4, derde lid, de volgende zin toe te voegen: "De stukken worden integraal als bijlage bij de brief, vermeld in artikel 3, eerste lid, gevoegd."

De Raad van State merkt ook op dat niet is bepaald wat er gebeurt indien die stukken niet worden voorgelegd of indien de overheid de berekening in twijfel zou trekken. Om aan de Raad van State tegemoet te komen, wordt artikel 3, tweede lid, eerste zin, als volgt aangepast: "Bij gebrek aan een aangetekende brief als vermeld in het eerste lid, of het ontbreken van de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, wordt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie geacht gekozen te hebben voor een deelname via een forfaitaire financiële bijdrage aan het VAF.". Verder wordt aan artikel 4 een vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, alle relevante inlichtingen en documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie."

Dat geeft de Vlaamse Regulator voor de Media meer mogelijkheden om de berekening te controleren.

Met betrekking tot artikel 7, 4°, van het ontwerp van besluit, waarbij wordt vereist dat het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent waarneemt, is de Raad van State van mening dat dit een beperking inhoudt van de vrijheid van vestiging en dat het discriminatie op grond van nationaliteit betreft.

De Vlaamse Regering is echter van mening dat deze beperking een legitiem doel dient, namelijk de bevordering van de Vlaamse audiovisuele cultuur. Trouwens, ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, is opgenomen dat coproductieprojecten worden ingediend samen met minstens één onafhankelijke pro-

ducent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Maar toen heeft de Raad van State hierover in zijn advies over artikel 184/1 van het Mediadecreet (advies 55.356/3 van 13 maart 2014) geen opmerkingen gemaakt. Bovendien bepaalt het 'Reglement VAF/Mediafonds: Algemene voorwaarden' van het Vlaams Audiovisueel Fonds dat steunaanvragen kunnen worden ingediend door "rechtspersonen waarvan de maatschappelijke zetel of een permanent agentschap is gevestigd in Vlaanderen op het moment van de uitbetaling van de steun". De steunmaatregelen van het VAF/Mediafonds werden overeenkomstig de Algemene Groepsvrijstellingsverordening ter kennis gebracht van de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft deze steunmaatregel niet in strijd met de vrijheid van vestiging verklaard en heeft ook niet geoordeeld dat het discriminatie op grond van nationaliteit betreft.

Op de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot artikel 7 wordt niet ingegaan.

Met betrekking tot de artikelen 8 en 9 stelt de Raad van State voor om deze artikelen van plaats te wisselen omwille van de leesbaarheid van het ontwerp van besluit. Op deze opmerking van de Raad van State wordt ingegaan.

Met betrekking tot artikel 14 vindt de Raad van State de sanctie, vermeld in het derde lid, buitenproportioneel omdat een omroeporganisatie in dat geval netto een hoger bedrag dan de opgelegde bijdrage zal moeten betalen, dat mogelijk zelfs het impliciete plafond opgenomen in artikel 3, tweede lid (3 miljoen euro), te buiten zal gaan. De ontworpen sanctieregeling staat daarmee volgens de Raad van State op gespannen voet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (gelijkheidsbeginsel), artikel 16 van de Grondwet (recht op eigendom), artikel 1 van het (eerste) aanvullend protocol van het Europees Verdrag over de Rechten van de Mens (bescherming van eigendom) en artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (recht op eigendom). De Raad van State is van mening dat deze sanctie in zijn huidige vorm geen doorgang kan vinden.

Artikel 14, derde lid, wordt daarom gewijzigd zodat een niet-lineaire televisie-omroeporganisatie waarvan blijkt dat ze voor de periode in kwestie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd, het volledige bedrag, vermeld in artikel 3, eerste lid, aan het VAF moet betalen maar wel met aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd. Een gelijkaardige regeling is voor dienstenverdelers opgenomen in artikel 184/1, §3, van het Mediadecreet. Die bepaling zal bij een eerstvolgende wijziging van het Mediadecreet worden aangepast aan deze opmerking van de Raad van State.

De Raad van State merkt op dat in artikel 14 het vijfde lid identiek is aan het tweede lid en dat een van beide moet worden geschrapt.

Het tweede lid wordt geschrapt en in het vijfde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "derde en vierde lid" vervangen door de woorden "tweede en derde lid".

Met betrekking tot artikel 15 heeft de Raad van State gevraagd om te verduidelijken hoe het verslag, vermeld in artikel 15 van het ontwerp van besluit, zich verhoudt tot het verslag, vermeld in artikel 157, §3, van het Mediadecreet.

Het verslag in artikel 157, §3, van het Mediadecreet gaat niet alleen over coproductieprojecten maar ook over een eventuele bijdrage aan het VAF/Mediafonds, over het quotum van 30% Nederlandstalige Europese producties en over de verplichting om deze Europese producties een prominente plaats te geven in de catalogus. Artikel 15 van het ontwerp van besluit is alleen een rapportering over investeringen in coproductieprojecten het jaar voordien.

Met betrekking tot artikel 17 komt de Raad van State terug op zijn opmerkingen over de rechtsgrond. Deze opmerkingen werden hierboven reeds besproken.

Verder heeft de Raad van State opmerkingen over de bevoegdheidsregeling betreffende intellectuele rechten voor omroepprogramma's. De Vlaamse Regering antwoordt hierop het volgende:

"Regeling van intellectuele rechten en contracten van producenten lijken inderdaad een federale materie. Maar volgens artikel 10 BWHI kunnen gemeenschappen aangelegenheden regelen waarvoor ze niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid, nl. de zogenaamde impliciete bevoegdheden."

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn rechtspraak zeer restrictieve voorwaarden gesteld voor de toepassing van de impliciete bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten:

- de buiten hun bevoegdheid aangenomen bepalingen (i.c. intellectuele rechten en contracten) moeten noodzakelijk zijn voor de zinvolle uitoefening van een aan hen uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid (i.c. audiovisueel beleid). Er is dus een zeer nauwe band vereist tussen de uitdrukkelijke gemeenschapsbevoegdheid en de op grond van artikel 10 BWHI betreden 'federale' aangelegenheid, zodat deze laatste een noodzakelijk accessorium moet zijn;
 - een zinvol audiovisueel stimuleringsbeleid voeren kan niet zonder bepaalde aspecten te regelen van intellectuele rechten of van contractuele aard;
- de betreden federale aangelegenheid moet zich tot een gedifferentieerde regeling lenen;
 - de regeling is beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Aan andere regelingen van intellectuele rechten of contracten wordt niet geraakt;
- de weerslag op die betreden federale aangelegenheid moet marginaal zijn;
 - idem. De weerslag beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties.

Aan deze drie voorwaarden is met betrekking tot artikel 17, §3 tot en met §5, dus voldaan. Dat in voorliggend ontwerp van besluit bepaalde aspecten van intellectuele rechten en van contractuele aard worden geregeld, vormt dan ook geen probleem wat betreft de bevoegdheidsverdeling federaal/gemeenschappen.

Met betrekking tot artikel 18 wijst de Raad van State erop dat "omzet verworven door diensten aan inwoners van de Vlaamse Gemeenschap" impliceert dat ook diensten aangeboden aan inwoners van Brussel-Hoofdstad, in rekening moeten worden gebracht. Volgens de Raad van State is dat echter onuitvoerbaar omdat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad niet kan worden bepaald wie als "inwoners van de Vlaamse Gemeenschap" te beschouwen zijn. Bijgevolg moet de regeling uitdrukkelijk worden beperkt tot het Nederlandse taalgebied.

Op deze opmerking wordt ingegaan en artikel 18 wordt in die zin aangepast. Ook artikel 157, §4, van het Mediadecreet, waarin eveneens wordt verwezen naar activiteiten "in de Vlaamse Gemeenschap" zal bij een eerstvolgende wijziging van het Mediadecreet worden aangepast door "Vlaamse Gemeenschap" te vervangen door "Nederlandse taalgebied".

De Raad van State merkt ook op dat in België gevestigde niet-lineaire televisieomroeporganisaties die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, bijvoorbeeld omdat ze in het Franse taalgebied gevestigd zijn, niet onderworpen lijken te worden aan de bijdrageregeling, ook niet in zoverre ze niet-lineaire

televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. Volgens de Raad van State is dat echter het gevolg van de redactie van artikel 157 van het Mediadecreet, waarover de Raad van State zich niet heeft kunnen uitspreken.

Op deze opmerking wordt niet ingegaan.

Met betrekking tot artikel 20 van het ontwerp van besluit stelt de Raad van State dat het een parafrasering is van artikel 157, §2, laatste lid, van het Mediadecreet, en dat het in principe moet worden weggelaten uit het ontwerp van besluit. De verplichting tot bekrachtiging volgt volgens de Raad van State immers uit het decreet, en niet uit het besluit.

Op deze opmerking wordt ingegaan. Artikel 20 van het ontwerp van besluit wordt geschrapt.

C.2. Bespreking van advies 64.802/3 van 27 december 2018 van de Raad van State over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

Met toepassing van artikel 84, §3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de Raad van State zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid, van de rechtsgrond en van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Dat onderzoek gaf geen aanleiding tot opmerkingen.

2. Artikelsgewijze commentaar

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting

Artikel 2

In dit artikel wordt het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken bekrachtigd.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

VOORONTWERP VAN DECREET
van 26 oktober 2018

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van ... betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het besluit van de Vlaamse Regering van (datum) betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken wordt bekrachtigd.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

BIJLAGE BIJ HET VOORONTWERP VAN DECREET:
Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018

Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds, artikel 3, vervangen bij het decreet van 25 april 2017;

Gelet op het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, artikel 157, §2, §3 en §4, vervangen bij het decreet van 29 juni 2018;

Gelet op het akkoord van de minister van begroting, gegeven op 19 oktober 2018;

Gelet op advies nr. ... van de Raad van State, gegeven op ...;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Hoofdstuk 1. Definities en toepassingsgebied

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° afgevaardigde producent: de producent die verantwoordelijk is voor het produceren van het audiovisuele werk en die belast is met de goede verwezenlijking, zowel op budgettair als op technisch vlak, van het deel van de verplichtingen die hem opgelegd worden door zijn overeenkomst;
- 2° animatiereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een televisiereeks, die in haar productieproces hoofdzakelijk gebruikmaakt van enkelbeeldtechnieken, die gaan van de verfilming van poppen, voorwerpen of tekeningen, tot meer digitale, computergeanimeerde technieken;
- 3° coproductie: de productie van een audiovisueel werk door een niet-lineaire televisieomroeporganisatie en ten minste één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die als afgevaardigde producent optreedt;

- 4° coproductieproject: een project dat voorgelegd of uitgevoerd wordt in het kader van de uitvoering van artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 en van dit besluit;
- 5° decreet van 27 maart 2009: het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;
- 6° documentairereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een non-fictie televisiereeks die een behandeling of interpretatie weergeeft van de realiteit, vanuit de persoonlijke betrokkenheid van de maker, met een intrinsieke langetermijnwaarde. Uitgezonderd zijn bijgevolg reeksen die louter tot doel hebben informatie te verstrekken of louter beschrijvend zijn, zoals reportages, zuiver wetenschappelijke documentaires, bijdragen voor het journaal of voor een actualiteitenprogramma;
- 7° fictiereeks: een audiovisuele, voornamelijk live-actionreeks voor televisie met hoofdzakelijk denkbeeldige personages en gebeurtenissen. Soaps, telenovelles en sitcoms in hun gangbare betekenis worden niet aanvaard;
- 8° onafhankelijke producent: de onafhankelijke producent, vermeld in artikel 2, 49°, van het decreet van 27 maart 2009;
- 9° televisiereeks: een audiovisuele creatie, bestemd voor televisie-uitzending, die uit minstens drie afleveringen bestaat. Een televisiereeks neemt de vorm aan van een animatiereeks, een documentairereeks of een fictiereeks;
- 10° VAF: het Vlaams Audiovisueel Fonds, vermeld in artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 11° Vlaamse Regulator voor de Media: de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in artikel 215, §2, 1°, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 2. Dit besluit is niet van toepassing op de rechtspersonen die vallen onder de toepassing van artikel 154, 155, 156 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009, en hun dochterondernemingen waarover zij exclusieve controle uitoefenen, en is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties waarvan de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, van dit besluit, van een jaar kleiner is dan 500.000 euro.

Hoofdstuk 2. Algemene bepalingen

Art. 3. Iedere niet-lineaire televisieomroeporganisatie brengt het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering ieder jaar vóór 15 februari met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, vermeld in artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, en van het bedrag van de deelname.

Bij gebrek aan een aangetekende brief als vermeld in het eerste lid, wordt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie geacht gekozen te hebben voor een deelname via een forfaitaire financiële bijdrage aan het VAF. De forfaitaire bijdrage bedraagt 3.000.000 euro per jaar.

Het bedrag, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2020 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2019.

Art. 4. In dit artikel wordt verstaan onder omzet: de inkomsten, exclusief btw, verworven uit:

- 1° de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, waaronder maar niet beperkt tot betaling door de consument;
- 2° overeenkomsten met dienstenverdelers;
- 3° valorisatie van data;
- 4° audiovisuele commerciële communicatie.

Het bedrag van de deelname, vermeld in artikel 3, eerste lid, bedraagt 2% van de omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht. Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie gedurende het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht minder dan twaalf maanden actief was, wordt de jaaromzet berekend door de gemiddelde maandelijkse omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht met twaalf te vermenigvuldigen.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bewijzen de omzet met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor.

Hoofdstuk 3. Investerings in Vlaamse audiovisuele werken door een niet-lineaire televisie-omroeporganisatie

Afdeling 1. Indiening van coproductieprojecten

Art. 5. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een financiële bijdrage aan originele coproductieprojecten, legt die coproductieprojecten voor aan de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid en de erkenning van de coproductieprojecten, vermeld in dit hoofdstuk, op advies van de beoordelingscommissie of -commissies, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 6. Coproductieprojecten die voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk, komen in aanmerking voor de erkenning als een coproductieproject dat beschouwd kan worden als een vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 7. Om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, moet een coproductieproject aan al de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoen:

- 1° het coproductieproject is een Vlaamse audiovisuele creatie. Een audiovisuele creatie wordt als Vlaams gekwalificeerd op basis van de volgende criteria: de Nederlandstalige originele versie, de Nederlandstalige tekst, het Nederlandstalige onderliggende werk, de culturele verbondenheid met Vlaanderen, de creatieve input vanuit de Vlaamse cultuurgemeenschap of een onderwerp dat de Vlaamse cultuur uitdrukt;
- 2° het coproductieproject wordt uiterlijk op 15 februari van elk jaar met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie zelf participeert voor minstens 20% maar voor minder dan 50% in de coproductie van het audiovisuele werk;
- 4° het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent waarneemt;
- 5° het coproductieproject is een televisiereeks in de vorm van een animatiereeks, een documentairereeks, of een fictiereeks;
- 6° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie verbindt zich ertoe om de afgewerkte coproductie gedurende minstens twaalf maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in haar programmacatalogus;
- 7° de erkenningsaanvraag bevat alle elementen, vermeld in artikel 9, eerste lid, van dit besluit.

Art. 8. De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid van de voorgelegde dossiers en brengt de indiener binnen vijftien dagen vanaf de ontvangst van de coproductieprojecten op de hoogte van de onontvankelijke dossiers.

Art. 9. Om een erkenning als coproductieproject te verkrijgen, omvat de erkenningsaanvraag:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° een synopsis van één tot drie pagina's;
- 3° een intentienota van de auteur of de scenarist, de regisseur en de producent of producenten;
- 4° de contactgegevens van de scenarist, de regisseur en de producenten, waaronder de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 5° een lijst met de voornaamste rollen;
- 6° een productieplanning;
- 7° een budget;
- 8° een financieringsplan;
- 9° het scenario van elke aflevering.

De erkenningsaanvraag voor een documentairereeks bevat geen lijst met de voornaamste rollen als vermeld in het eerste lid, 5°.

Art. 10. Binnen vijftien dagen na de ontvangst van de aanvragen als productie- of coproductieproject legt de Vlaamse Regulator voor de Media de ontvankelijke coproductieprojecten voor advies voor aan de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

De voormelde beoordelingscommissie geeft de Vlaamse Regulator voor de Media uiterlijk op 15 maart van elk jaar een niet-bindend advies met het oog op de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met de volgende criteria:

- 1° de kwaliteit van de coproductieprojecten. Dat omvat:
 - a) het hoogwaardige artistieke gehalte;
 - b) een hoog potentieel bereik, dat zich in eerste instantie vertaalt in nationale of internationale waardering of publieksbereik;
 - c) de originaliteit van het coproductieproject;
 - d) de pluriformiteit en de diversiteit van het coproductieproject, wat inhoudt dat het project rekening houdt met verschillende opiniestromen en geledingen in de samenleving en bijdraagt aan een genuanceerde beeldvorming over de verschillende groepen in de maatschappij;
- 2° de omringende factoren van het coproductieproject. Dat omvat:
 - a) het curriculum vitae van alle personen die aan het project meewerken;
 - b) de inspanningen om het coproductieproject toegankelijk te maken voor personen met een visuele of auditieve handicap.

Art. 11. De Vlaamse Regulator voor de Media beslist over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties uiterlijk op 15 april van elk jaar op de hoogte van de beslissing tot erkenning van de coproductieprojecten.

Afdeling 2. Opvolging van de coproductieprojecten

Art. 12. Voor 15 mei van elk jaar dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

Art. 13. De ondertekende coproductieovereenkomsten met de betrokken niet-lineaire televisieomroeporganisatie worden bij de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, gevoegd. Als de ondertekende overeenkomsten niet binnen de vervaldatum, vermeld in artikel 12, kunnen worden ingediend, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voorlopig een brief met vaststaande intentie en engagement tot investering indienen waarin al de volgende gegevens vermeld worden:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° de vervaldatum waarbinnen de overeenkomst gesloten moet worden;
- 3° de contactgegevens van de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 4° de contactgegevens van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die in de Vlaamse Gemeenschap erkend of aangemeld is;
- 5° de contactgegevens van de regisseur;
- 6° het bedrag van de investering van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie.

Art. 14. De Vlaamse Regulator voor de Media controleert uiterlijk op 15 juni de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die daar eventueel uit voortvloeien met toepassing van het derde en het vierde lid.

De financiële bijdragen, vermeld in het derde en het vierde lid, worden uiterlijk op 1 augustus betaald op de rekening van het VAF.

Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie waarvan blijkt dat ze voor de periode in kwestie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regulator voor de Media, betaalt de financiële bijdrage, vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds voor het volledige bedrag, vermeld in artikel 3, eerste lid, zonder aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd.

Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie haar keuze voor de investering in coproductie van audiovisuele werken kenbaar heeft gemaakt en het tekort aan investering in coproductieprojecten te wijten is aan de beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media dat een of meer coproductieprojecten niet ontvankelijk zijn of niet erkend worden overeenkomstig de procedure, vermeld in afdeling 1, stort de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het saldo van de totaal verschuldigde financiële bijdrage, vermeld in artikel 3, eerste lid, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds.

De financiële bijdragen, vermeld in het derde en vierde lid, worden uiterlijk op 1 augustus betaald op de rekening van het VAF.

Een participatie in een coproductie die gebeurt ter uitvoering van een andere wettelijke of reglementaire verplichting of die een ander wettelijk of reglementair voordeel met zich meebrengt, kan niet in rekening worden gebracht in het kader van de deelnameplicht, vermeld in dit besluit.

Art. 15. Voor 15 februari van elk jaar brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die het jaar voordien investeringen in coproductieprojecten heeft gedaan, aan de Vlaamse Regulator voor de Media verslag uit over de investeringen in lopende coproductieprojecten en coproductieprojecten die zijn ingediend en erkend tijdens het vorige jaar. In dat verslag vermeldt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor elk coproductieproject:

- 1° of er bedragen zijn geïnvesteerd;
- 2° welke bedragen zijn geïnvesteerd;
- 3° op welk ogenblik die bedragen zijn geïnvesteerd.

De uitgaven voor de coproductieprojecten worden gedaan binnen drie jaar nadat de Vlaamse Regulator voor de Media de beslissing tot erkenning van het coproductieproject, vermeld in artikel 11, heeft meegedeeld. De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over dat verslag alle relevante inlichtingen en

documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie binnen maximaal tien werkdagen.

Art. 16. De Vlaamse Regulator voor de Media:

- 1° houdt de lijst bij van erkende en afgekeurde coproductieprojecten die de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben ingediend;
- 2° houdt een register bij van de investeringen die de verschillende niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben aangegaan;
- 3° gaat de conformiteit na van de implementatie van de verschillende investeringen aan de verplichting tot stimulering conform artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 4° maakt een jaarlijks verslag op.

Hoofdstuk 4. Bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds door niet-lineaire televisie-omroeporganisaties

Art. 17. §1. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF, stort het bedrag van de gekozen bijdrage op een rekeningnummer van het Vlaamse Audiovisueel Fonds. Het totale verschuldigde bedrag wordt uiterlijk op 30 april van elk jaar op de rekening van het VAF gestort.

§2. Het VAF publiceert op zijn website een overzicht van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties die met toepassing van dit besluit bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF.

§3. De onafhankelijke producent, die bij beslissing van de Raad van Bestuur van het VAF een toezegging ontvangt voor de steun aan de productie van audiovisuele werken vanuit de bijdrage die het VAF verkrijgt door de toepassing van dit besluit, contacteert met een aangetekende brief binnen vijftien dagen vanaf die beslissing van de Raad Van Bestuur van het VAF, en voordat een contract wordt gesloten met het VAF, alle niet-lineaire televisieomroeporganisaties uit het overzicht, vermeld in paragraaf 2. Die niet-lineaire televisieomroeporganisaties kunnen, na de betaling van een bijkomende financiële bijdrage, rechten verwerven om producties die gerealiseerd worden met financiële steun van het VAF ter uitvoering van dit besluit:

- 1° voorafgaand aan de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal zes maanden, via een eigen programmacatalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus;
- 2° na de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal twaalf maanden, via een eigen catalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus.

In het eerste lid wordt verstaan onder open net: uitgezonden door een omroeporganisatie die beschikbaar is in het analoge of digitale basispakket van verschillende dienstenverdelers, zonder meerprijs op het basisabonnement.

§4. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die rechten als vermeld in paragraaf 3, willen verwerven, doen daarvoor met een aangetekende brief een voorstel aan de

onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, en melden dat bij het VAF. De onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, kunnen de toekenning van de rechten, vermeld in paragraaf 3, weigeren.

§5. Het VAF beslist autonoom over het sluiten van het contract, vermeld in paragraaf 3, ten vroegste binnen dertig dagen na de beslissing van zijn Raad van Bestuur, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 5. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap

Art. 18. Dit besluit is ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval wordt de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, die berekend wordt op basis van de inkomsten, vermeld in artikel 4, eerste lid, verworven door diensten aan te bieden aan inwoners van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 19. In afwijking van artikel 3, eerste lid, brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname en van het bedrag van de deelname.

In afwijking van artikel 7 worden de coproductieprojecten, om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage aan de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media.

In afwijking van artikel 10, tweede lid, geeft de beoordelingscommissie van de Vlaamse Regulator voor de Media voor 1 juli 2019 een niet-bindend advies met het oog op de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met de criteria, vermeld in artikel 10, tweede lid.

In afwijking van artikel 11 beslist de Vlaamse Regulator voor de Media over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties voor 1 oktober 2019 op de hoogte van de beslissing tot erkenning van hun coproductieprojecten.

In afwijking van artikel 12 dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor 15 juli 2019 met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

In afwijking van artikel 14, eerste lid, controleert de Vlaamse Regulator voor de Media voor 15 september 2019 de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen die daar eventueel uit voortvloeien voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met toepassing van artikel 14, derde en vierde lid. In afwijking van artikel 14, tweede lid, worden de financiële bijdragen, vermeld in artikel 14, derde en vierde lid, uiterlijk op 1 oktober betaald op de rekening van het VAF.

In afwijking van artikel 17, §1, wordt het totale verschuldigde bedrag uiterlijk op 15 september 2019 op de rekening van het VAF gestort.

Art. 20. Dit besluit wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan.

De periodes, vermeld in het eerste lid, worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het Vlaams Parlement.

Art. 21. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2019.

Art. 22. De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA
OP HET ONTWERP VAN BESLUIT EN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Advies**Sectorraad Media
13 november 2018****Advies bij het besluit aangaande een stimuleringsregeling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties**

De SARC wordt per brief van 26 oktober 2018 om advies gevraagd bij het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, alsook bij het decreet ter bekrachtiging van voornoemd besluit.

De Sectorraad Media besprak dit dossier een eerste keer op zijn vergadering van 15 oktober 2018. Er kon op dat moment een voorlopige tekst worden ingezien. Het dossier werd toegelicht door een vertegenwoordiger van het Departement Cultuur, Jeugd en Media, waarbij ook vragen en bezorgdheden konden worden geformuleerd. Na de principiële goedkeuring van voorliggend besluit werd de formele adviesvraag aan de SARC bezorgd. De SARC merkte dat enkele initiële bezorgdheden reeds geadresseerd waren en de tekst van het besluit daardoor gewijzigd was. Daarom werd een extra vergadering ingeroepen op 7 november 2018, waarna onderstaand advies kon worden uitgebracht.

Inleiding

Voorliggend besluit bevat uitvoeringsmaatregelen voor de toepassing van artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (Mediadecreet). Artikel 157 werd grondig gewijzigd door artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het mediadecreet, dat werd ingevoegd door een amendement van het Vlaams Parlement. Het amendement werd ingediend op 31 mei 2018.

De Sectorraad Media bracht daarover een advies op eigen initiatief uit¹ met zijn visie op de opportuniteit van een investeringsplicht voor niet-lineaire aanbieders. Hij hoopte daarmee te kunnen bijdragen aan de praktische uitwerking van de principes die in het amendement vanwege het Vlaams Parlement op het 'minidecreet media' staan beschreven. In het advies geeft de Sectorraad Media als basisprincipes mee: (1) creëren van een gelijk speelveld, (2) wie diensten aanbiedt, moet mee investeren en (3) manier van bijdragen spiegelen aan stimuleringsregeling.

De Sectorraad sprak in zijn advies van 5 juni 2018 ook de wens uit *'later advies te kunnen uitbrengen bij de concrete tekst van het besluit dat uitvoering zal geven aan dit decreet.'* (p. 2) Met de adviesvraag bij het voorliggende besluit wordt aan deze vraag van de Sectorraad nu gevolg gegeven.

¹ SARC-Sectorraad Media, Advies over een mogelijke investeringsverplichting voor buitenlandse aanbieders van niet-lineaire televisiediensten, 5 juni 2018.

https://cjsm.be/sarc/SR_media/adviezen/20180705_SARC_advies_investeringsplicht_niet-lineair.pdf.

Advies

Zoals aangegeven in zijn advies van 5 juni 2018, vindt de Sectorraad Media het – net als de indieners van het amendement – een goede zaak dat aanbieders van niet-lineaire televisiediensten, gezien hun toenemende invloed in Vlaanderen, eveneens zouden bijdragen aan het stimuleren van de lokale Vlaamse productiesector middels een investeringsbijdrage. De overheid kan zo een kader creëren waarbinnen de lokale audiovisuele productiesector zich blijvend kan ontwikkelen en waarbij de Vlaamse culturele identiteit op het scherm behouden blijft. De Sectorraad ging vervolgens in op een aantal basisprincipes en reikte vragen of ideeën aan om die doelstellingen te helpen realiseren.

De Sectorraad Media waardeert dat principieel werd ingegaan op enkele pertinente opmerkingen uit zijn advies. Toch roept het uitvoeringsbesluit nog vragen op.

1. Hou de doelstelling van een gelijk speelveld voortdurend in het oog

De mediasector vormt een belangrijk ecosysteem, waarbinnen het van belang is een gelijk speelveld te creëren en stimulansen te bieden aan de lokale audiovisuele productiesector. In het licht van deze doelstelling pleitte de Sectorraad Media er eerder al voor om een investeringsplicht voor buitenlandse niet-lineaire spelers te spiegelen aan de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers, zoals bepaald in artikel 184 van het Mediadecreet.

Het voorliggende ontwerpbesluit bevat echter een problematische regeling met betrekking tot de rechten ten aanzien van coproductie. Artikel 6, 6° van het besluit betreffende de stimuleringsregeling van 21 maart 2014 bepaalt de rechten van de participerende dienstenverdelers op de audiovisuele productie² in geval van een coproductie. Deze worden echter niet overgenomen in het corresponderende artikel 7 van het voorliggende besluit. Dit maakt dat er, in tegenstelling tot de bestaande stimuleringsregeling, geen beperkingen zouden gelden wat betreft de door de lineaire omroeporganisatie mogelijks te verwerven rechten bij directe coproducties en dat zij dus onder andere ook previews zouden kunnen verwerven, terwijl dit in de bestaande stimuleringsplicht voor dienstenverdelers expliciet is uitgesloten.

Er wordt ook bepaald dat de niet-lineaire televisieomroeporganisatie zich ertoe verbindt om de afgewerkte coproductie gedurende minstens twaalf maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in haar programmacatalogus. Dit heeft verregaande gevolgen voor de rechten van de onafhankelijke producent met wie wordt samengewerkt en leidt tot de onaanvaardbare situatie dat een niet-lineaire omroeporganisatie rechten zal kunnen opeisen zonder hiervoor een marktconforme vergoeding te betalen. Bovendien is de vereiste van prominente plaatsing van Europese producties in de catalogoog ook opgenomen in het decreet.

Het is ontegensprekelijk zo dat het verschillende regime voor aanbieders van niet-lineaire televisiediensten ten opzichte van dat voor de dienstenverdelers bijgevolg een ongelijk speelveld creëert, en voor alle betrokken partijen ongewenst is. Als oplossing hiervoor pleit de Sectorraad Media er daarom voor om – zoals hierboven reeds aangegeven – de investeringsplicht voor buitenlandse niet-lineaire spelers te spiegelen aan de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers, zoals bepaald in artikel 184 van het Mediadecreet.

² Besluit van 21 maart 2014 van de Vlaamse Regering betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.
<https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?DID=1023967¶m=inhoud&ref=search>.

2. Voer simulaties uit om impact op het Vlaamse landschap werkelijk te kunnen inschatten

In het voorliggende besluit worden verschillende kwantitatieve drempels vastgelegd, zowel in absolute bedragen als in omzetpercentages: het forfaitaire bedrag van 3 miljoen euro per jaar, de jaaromzet van 500 000 euro waaronder een omroep vrijgesteld is van bijdrageverplichting en de bijdrage van 2% van de omzet voor de niet-lineaire televisieomroeporganisaties.

In zijn advies van 5 juni vroeg de Sectorraad Media *‘om een simulatie uit te voeren naar de impact van een investeringsplicht op de algehele leefbaarheid van de betrokken diensten, bijvoorbeeld door verschillende drempels voor vrijstelling/vermindering en verschillende manieren voor het bepalen van de grootte van de speler (omzet/aantal abonnees) te variëren. Zo kan men een investeringssysteem ontwerpen dat voor de betrokken spelers billijk is.’*

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt verwezen naar *‘prognoses die Econopolis deed’* (een onderzoek dat op moment van de principiële goedkeuring en van het advies nog niet beschikbaar was) en naar de studie van VUB/SMIT³. Het is de Sectorraad Media daarbij niet duidelijk hoe deze keuze gemotiveerd werd op basis van de mogelijk of verwachte effecten op het Vlaamse media-ecosysteem of wat het uitgangspunt van de berekening is geweest. De Sectorraad Media vraagt om de simulaties die zouden worden uitgevoerd op te nemen in de toelichting bij het besluit zodat de motivering voor en de verwachte impact ervan, zowel positief (bijkomende investeringen in content) als negatief (bijkomende verplichtingen voor een onduidelijk aantal spelers), duidelijk is.

Eveneens meent de Sectorraad Media dat het nuttig is de effecten te blijven opvolgen en de regelgeving wanneer nodig aan te passen. Volgens informatie van VOFTP zouden de daadwerkelijke inkomsten van deze nieuwe regel substantieel lager liggen dan de investeringen via coproductie die buitenlandse niet-lineaire spelers vandaag al doen. In combinatie met de eerder aangehaalde toekenning van rechten zonder marktconforme vergoeding, zal dit besluit dus een slechtere situatie creëren dan het status quo, hetgeen niet de bedoeling kan zijn.

De SARC vraagt dan ook uitdrukkelijk om meer transparantie inzake de daadwerkelijke impact van de investeringsverplichting voor niet-lineaire omroeporganisaties en vraagt dat er rekening gehouden wordt met de huidige situatie in de sector, zodat de regeling echt meerwaarde biedt.

3. Technische opmerkingen

3.1 Er wordt bepaald dat omroepen met een omzet onder €500 000 geen bijdrageverplichting hebben. In zijn advies van 5 juli 2018 stelde de Sectorraad al: *‘De Sectorraad Media is geen voorstander van een loutere vrijstelling voor kleinere spelers, maar kan het nut inzien van een lagere investeringsplicht. De Sectorraad meent daarom dat de precieze draagwijdte moet worden vastgesteld door onderzoek naar de mogelijke impact van een bijdrage op de leefbaarheid van spelers.’* Bovendien wordt het basisprincipe van het gelijke speelveld hier ook verlaten aangezien er geen de minimisregeling is voor de dienstenverdelers, en vermeldt de nota aan de Vlaamse Regering dat dit bedrag werd gekozen op basis van een vergelijking met Duitsland, een veel grotere en significant verschillende markt dan Vlaanderen.

³ Document VR 2018 2610 DOC. 1209/1, p. 4

De Sectorraad meent eveneens dat, om de grootte van de omzet te kunnen controleren, alle televisieomroeporganisaties – zowel de grotere als de kleinere – bij hun aanmelding vrij gedetailleerde financiële gegevens moeten meegeven. De VRM heeft die informatie immers nodig om te beoordelen wie vrijgesteld kan worden. De Sectorraad Media vraagt zich af of dit in het besluit moet verduidelijkt worden. Dit kan bijvoorbeeld door de zinssnede *‘en is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties waarvan de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, van dit besluit, van een jaar kleiner is dan 500.000 euro.’* uit artikel 2 onder te brengen bij het artikel 4, vlak voor de laatste paragraaf.

3.2 Het voorliggende besluit heeft het over niet-lineaire televisieomroeporganisaties. In lijn met het Mediadecreet zou men eigenlijk moeten spreken over een ‘omroeporganisatie die een niet-lineaire televisiedienst aanbiedt’. Elders in Europa wordt er in lijn met de AVMD-richtlijn echter gesproken over ‘on-demand audiovisual media services’. De Sectorraad Media vraagt dat bij de omzetting van de herziene AVMD-richtlijn de oefening wordt gemaakt het begrippenkader waar nodig te updaten.

3.3 Artikel 18 van het voorliggende besluit regelt de toepassing van het besluit op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie. De Sectorraad Media vraagt een grondige juridische analyse te maken of uitbreiding naar gelijkaardige spelers buiten de Europese Unie nodig is. Er is immers vrees dat dit tot ongewenste situaties kan leiden, met een verder ongelijk speelveld tot gevolg.

3.4 In de slotbepalingen zou in artikel 19 in elke paragraaf moeten toegevoegd worden dat de overgangsbepalingen slaan op het kalenderjaar 2019. De Sectorraad Media meent tevens dat de term ‘kalenderjaar’ duidelijker is dan de term ‘jaar’, en best overal wordt aangepast.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter

Valerie Verdoodt, ondervoorzitter

Hanne Schuermans, secretaris

VOORONTWERP VAN DECREET
van 23 november 2018

Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van ... betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het besluit van de Vlaamse Regering van (datum) betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken wordt bekrachtigd.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

BIJLAGE BIJ HET VOORONTWERP VAN DECREET:
Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2018

Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds, artikel 3, vervangen bij het decreet van 25 april 2017;

Gelet op het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, artikel 157, §2, §3 en §4, vervangen bij het decreet van 29 juni 2018;

Gelet op het akkoord van de minister van begroting, gegeven op 19 oktober 2018;

Gelet op advies nr. ... van de Raad van State, gegeven op ...;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Hoofdstuk 1. Definities en toepassingsgebied

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° afgevaardigde producent: de producent die verantwoordelijk is voor het produceren van het audiovisuele werk en die belast is met de goede verwezenlijking, zowel op budgettair als op technisch vlak, van het deel van de verplichtingen die hem opgelegd worden door zijn overeenkomst;
- 2° animatiereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een televisiereeks, die in haar productieproces hoofdzakelijk gebruikmaakt van enkelbeeldtechnieken, die gaan van de verfilming van poppen, voorwerpen of tekeningen, tot meer digitale, computergeanimeerde technieken;
- 3° coproductie: de productie van een audiovisueel werk door een niet-lineaire televisieomroeporganisatie en ten minste één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die als afgevaardigde producent optreedt;

- 4° coproductieproject: een project dat voorgelegd of uitgevoerd wordt in het kader van de uitvoering van artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 en van dit besluit;
- 5° decreet van 27 maart 2009: het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;
- 6° documentairereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een non-fictie televisiereeks die een behandeling of interpretatie weergeeft van de realiteit, vanuit de persoonlijke betrokkenheid van de maker, met een intrinsieke langetermijnwaarde. Uitgezonderd zijn bijgevolg reeksen die louter tot doel hebben informatie te verstrekken of louter beschrijvend zijn, zoals reportages, zuiver wetenschappelijke documentaires, bijdragen voor het journaal of voor een actualiteitenprogramma;
- 7° fictiereeks: een audiovisuele, voornamelijk live-actionreeks voor televisie met hoofdzakelijk denkbeeldige personages en gebeurtenissen. Soaps, telenovelles en sitcoms in hun gangbare betekenis worden niet aanvaard;
- 8° onafhankelijke producent: de onafhankelijke producent, vermeld in artikel 2, 49°, van het decreet van 27 maart 2009;
- 9° televisiereeks: een audiovisuele creatie, bestemd voor televisie-uitzending, die uit minstens drie afleveringen bestaat. Een televisiereeks neemt de vorm aan van een animatiereeks, een documentairereeks of een fictiereeks;
- 10° VAF: het Vlaams Audiovisueel Fonds, vermeld in artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 11° Vlaamse Regulator voor de Media: de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in artikel 215, §2, 1°, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 2. Dit besluit is niet van toepassing op de rechtspersonen die vallen onder de toepassing van artikel 154, 155, 156 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009, en hun dochterondernemingen waarover zij exclusieve controle uitoefenen, en is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties waarvan de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, van dit besluit, van een jaar kleiner is dan 500.000 euro.

Hoofdstuk 2. Algemene bepalingen

Art. 3. Iedere niet-lineaire televisieomroeporganisatie brengt het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering ieder jaar vóór 15 februari met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, vermeld in artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, en van het bedrag van de deelname.

Bij gebrek aan een aangetekende brief als vermeld in het eerste lid, wordt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie geacht gekozen te hebben voor een deelname via een forfaitaire financiële bijdrage aan het VAF. De forfaitaire bijdrage bedraagt 3.000.000 euro per jaar.

Het bedrag, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2020 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2019.

Art. 4. In dit artikel wordt verstaan onder omzet: de inkomsten, exclusief btw, verworven uit:

- 1° de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, waaronder maar niet beperkt tot betaling door de consument;
- 2° overeenkomsten met dienstenverdelers;
- 3° valorisatie van data;
- 4° audiovisuele commerciële communicatie.

Het bedrag van de deelname, vermeld in artikel 3, eerste lid, bedraagt 2% van de omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht. Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie gedurende het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht minder dan twaalf maanden actief was, wordt de jaaromzet berekend door de gemiddelde maandelijkse omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht met twaalf te vermenigvuldigen.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bewijzen de omzet met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor.

Hoofdstuk 3. Investerings in Vlaamse audiovisuele werken door een niet-lineaire televisie-omroeporganisatie

Afdeling 1. Indiening van coproductieprojecten

Art. 5. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een financiële bijdrage aan originele coproductieprojecten, legt die coproductieprojecten voor aan de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid en de erkenning van de coproductieprojecten, vermeld in dit hoofdstuk, op advies van de beoordelingscommissie of -commissies, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 6. Coproductieprojecten die voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk, komen in aanmerking voor de erkenning als een coproductieproject dat beschouwd kan worden als een vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 7. Om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, moet een coproductieproject aan al de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoen:

- 1° het coproductieproject is een Vlaamse audiovisuele creatie. Een audiovisuele creatie wordt als Vlaams gekwalificeerd op basis van de volgende criteria: de Nederlandstalige originele versie, de Nederlandstalige tekst, het Nederlandstalige onderliggende werk, de culturele verbondenheid met Vlaanderen, de creatieve input vanuit de Vlaamse cultuurgemeenschap of een onderwerp dat de Vlaamse cultuur uitdrukt;
- 2° het coproductieproject wordt uiterlijk op 15 februari van elk jaar met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie zelf participeert voor minstens 20% maar voor minder dan 50% in de coproductie van het audiovisuele werk;
- 4° het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent waarneemt;
- 5° het coproductieproject is een televisiereeks in de vorm van een animatiereeks, een documentairereeks, of een fictiereeks;
- 6° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie verbindt zich ertoe om de afgewerkte coproductie gedurende minstens twaalf maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in haar programmacatalogus mits betaling van een marktconforme bijkomende financiële bijdrage;
- 7° alleen nadat alle andere financiers hun investeringsbedrag, verhoogd met een marktconform rendement dat in casu bepaald wordt op 10% per jaar gekapitaliseerd, hebben gerealiseerd, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie delen in de winst van het coproductieproject;
- 8° de erkenningsaanvraag bevat alle elementen, vermeld in artikel 9, eerste lid, van dit besluit.

Art. 8. De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid van de voorgelegde dossiers en brengt de indiener binnen vijftien dagen vanaf de ontvangst van de coproductieprojecten op de hoogte van de onontvankelijke dossiers.

Art. 9. Om een erkenning als coproductieproject te verkrijgen, omvat de erkenningsaanvraag:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° een synopsis van één tot drie pagina's;
- 3° een intentienota van de auteur of de scenarist, de regisseur en de producent of producenten;
- 4° de contactgegevens van de scenarist, de regisseur en de producenten, waaronder de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 5° een lijst met de voornaamste rollen;
- 6° een productieplanning;
- 7° een budget;
- 8° een financieringsplan;
- 9° het scenario van elke aflevering.

De erkenningsaanvraag voor een documentairereeks bevat geen lijst met de voornaamste rollen als vermeld in het eerste lid, 5°.

Art. 10. Binnen vijftien dagen na de ontvangst van de aanvragen als productie- of coproductieproject legt de Vlaamse Regulator voor de Media de ontvangelijke coproductieprojecten voor advies voor aan de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

De voormelde beoordelingscommissie geeft de Vlaamse Regulator voor de Media uiterlijk op 15 maart van elk jaar een niet-bindend advies met het oog op de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met de volgende criteria:

- 1° de kwaliteit van de coproductieprojecten. Dat omvat:
 - a) het hoogwaardige artistieke gehalte;
 - b) een hoog potentieel bereik, dat zich in eerste instantie vertaalt in nationale of internationale waardering of publieksbereik;
 - c) de originaliteit van het coproductieproject;
 - d) de pluriformiteit en de diversiteit van het coproductieproject, wat inhoudt dat het project rekening houdt met verschillende opiniestromen en geledingen in de samenleving en bijdraagt aan een genuanceerde beeldvorming over de verschillende groepen in de maatschappij;
- 2° de omringende factoren van het coproductieproject. Dat omvat:
 - a) het curriculum vitae van alle personen die aan het project meewerken;
 - b) de inspanningen om het coproductieproject toegankelijk te maken voor personen met een visuele of auditieve handicap.

Art. 11. De Vlaamse Regulator voor de Media beslist over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties uiterlijk op 15 april van elk jaar op de hoogte van de beslissing tot erkenning van de coproductieprojecten.

Afdeling 2. Opvolging van de coproductieprojecten

Art. 12. Voor 15 mei van elk jaar dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

Art. 13. De ondertekende coproductieovereenkomsten met de betrokken niet-lineaire televisieomroeporganisatie worden bij de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, gevoegd. Als de ondertekende overeenkomsten niet binnen de vervaldatum, vermeld in artikel 12, kunnen worden ingediend, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voorlopig een brief met vaststaande intentie en engagement tot investering indienen waarin al de volgende gegevens vermeld worden:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° de vervaldatum waarbinnen de overeenkomst gesloten moet worden;
- 3° de contactgegevens van de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;

- 4° de contactgegevens van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die in de Vlaamse Gemeenschap erkend of aangemeld is;
- 5° de contactgegevens van de regisseur;
- 6° het bedrag van de investering van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie.

Art. 14. De Vlaamse Regulator voor de Media controleert uiterlijk op 15 juni de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die daar eventueel uit voortvloeien met toepassing van het derde en het vierde lid.

De financiële bijdragen, vermeld in het derde en het vierde lid, worden uiterlijk op 1 augustus betaald op de rekening van het VAF.

Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie waarvan blijkt dat ze voor de periode in kwestie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regulator voor de Media, betaalt de financiële bijdrage, vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds voor het volledige bedrag, vermeld in artikel 3, eerste lid, zonder aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd.

Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie haar keuze voor de investering in coproductie van audiovisuele werken kenbaar heeft gemaakt en het tekort aan investering in coproductieprojecten te wijten is aan de beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media dat een of meer coproductieprojecten niet ontvankelijk zijn of niet erkend worden overeenkomstig de procedure, vermeld in afdeling 1, stort de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het saldo van de totaal verschuldigde financiële bijdrage, vermeld in artikel 3, eerste lid, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds.

De financiële bijdragen, vermeld in het derde en vierde lid, worden uiterlijk op 1 augustus betaald op de rekening van het VAF.

Een participatie in een coproductie die gebeurt ter uitvoering van een andere wettelijke of reglementaire verplichting of die een ander wettelijk of reglementair voordeel met zich meebrengt, kan niet in rekening worden gebracht in het kader van de deelnameplicht, vermeld in dit besluit.

Art. 15. Voor 15 februari van elk jaar brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die het jaar voordien investeringen in coproductieprojecten heeft gedaan, aan de Vlaamse Regulator voor de Media verslag uit over de investeringen in lopende coproductieprojecten en coproductieprojecten die zijn ingediend en erkend tijdens het vorige jaar. In dat verslag vermeldt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor elk coproductieproject:

- 1° of er bedragen zijn geïnvesteerd;
- 2° welke bedragen zijn geïnvesteerd;
- 3° op welk ogenblik die bedragen zijn geïnvesteerd.

De uitgaven voor de coproductieprojecten worden gedaan binnen drie jaar nadat de Vlaamse Regulator voor de Media de beslissing tot erkenning van het coproductieproject, vermeld in artikel 11, heeft meegedeeld. De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over dat verslag alle relevante inlichtingen en documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie binnen maximaal tien werkdagen.

Art. 16. De Vlaamse Regulator voor de Media:

- 1° houdt de lijst bij van erkende en afgekeurde coproductieprojecten die de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben ingediend;
- 2° houdt een register bij van de investeringen die de verschillende niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben aangegaan;
- 3° gaat de conformiteit na van de implementatie van de verschillende investeringen aan de verplichting tot stimulering conform artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 4° maakt een jaarlijks verslag op.

Hoofdstuk 4. Bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds door niet-lineaire televisie-omroeporganisaties

Art. 17. §1. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF, stort het bedrag van de gekozen bijdrage op een rekeningnummer van het Vlaamse Audiovisueel Fonds. Het totale verschuldigde bedrag wordt uiterlijk op 30 april van elk jaar op de rekening van het VAF gestort.

§2. Het VAF publiceert op zijn website een overzicht van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties die met toepassing van dit besluit bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF.

§3. De onafhankelijke producent, die bij beslissing van de Raad van Bestuur van het VAF een toezegging ontvangt voor de steun aan de productie van audiovisuele werken vanuit de bijdrage die het VAF verkrijgt door de toepassing van dit besluit, contacteert met een aangetekende brief binnen vijftien dagen vanaf die beslissing van de Raad Van Bestuur van het VAF, en voordat een contract wordt gesloten met het VAF, alle niet-lineaire televisieomroeporganisaties uit het overzicht, vermeld in paragraaf 2. Die niet-lineaire televisieomroeporganisaties kunnen, na de betaling van een bijkomende financiële bijdrage, rechten verwerven om producties die gerealiseerd worden met financiële steun van het VAF ter uitvoering van dit besluit:

- 1° voorafgaand aan de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal zes maanden, via een eigen programmacatalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus;
- 2° na de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal twaalf maanden, via een eigen catalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus.

In het eerste lid wordt verstaan onder open net: uitgezonden door een omroeporganisatie die beschikbaar is in het analoge of digitale basispakket van verschillende dienstenverdelers, zonder meerprijs op het basisabonnement.

§4. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die rechten als vermeld in paragraaf 3, willen verwerven, doen daarvoor met een aangetekende brief een voorstel aan de onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, en melden dat bij het VAF. De onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, kunnen de toekenning van de rechten, vermeld in paragraaf 3, weigeren.

§5. Het VAF beslist autonoom over het sluiten van het contract, vermeld in paragraaf 3, ten vroegste binnen dertig dagen na de beslissing van zijn Raad van Bestuur, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 5. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap

Art. 18. Dit besluit is ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval wordt de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, die berekend wordt op basis van de inkomsten, vermeld in artikel 4, eerste lid, verworven door diensten aan te bieden aan inwoners van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 19. In afwijking van artikel 3, eerste lid, brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname en van het bedrag van de deelname.

In afwijking van artikel 7 worden de coproductieprojecten, om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage aan de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media.

In afwijking van artikel 10, tweede lid, geeft de beoordelingscommissie van de Vlaamse Regulator voor de Media voor 1 juli 2019 een niet-bindend advies met het oog op de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met de criteria, vermeld in artikel 10, tweede lid.

In afwijking van artikel 11 beslist de Vlaamse Regulator voor de Media over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties voor 1 oktober 2019 op de hoogte van de beslissing tot erkenning van hun coproductieprojecten.

In afwijking van artikel 12 dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor 15 juli 2019 met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

In afwijking van artikel 14, eerste lid, controleert de Vlaamse Regulator voor de Media voor 15 september 2019 de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen die daar eventueel uit voortvloeien voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met toepassing van artikel 14, derde en vierde lid. In afwijking van artikel 14, tweede lid, worden de financiële bijdragen, vermeld in artikel 14, derde en vierde lid, uiterlijk op 1 oktober betaald op de rekening van het VAF.

In afwijking van artikel 17, §1, wordt het totale verschuldigde bedrag uiterlijk op 15 september 2019 op de rekening van het VAF gestort.

Art. 20. Dit besluit wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan.

De periodes, vermeld in het eerste lid, worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het Vlaams Parlement.

Art. 21. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2019.

Art. 22. De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE OP HET VOORONTWERP VAN DECREET

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.802/3
van 27 december 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse
Regering betreffende de deelname van de particuliere
niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van
Vlaamse audiovisuele werken’

Op 26 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 december 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 december 2018.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Dat onderzoek geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
OP HET ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 64.801/3
van 27 december 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de deelname van de particuliere niet-lineaire
televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse
audiovisuele werken’

Op 26 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 december 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 december 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe uitvoering te geven aan paragraaf 2 van artikel 157 van het Mediadecreet¹, dat is vervangen bij het decreet van 29 juni 2018 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’. Die bepaling luidt vanaf 1 januari 2019 als volgt:²

“De particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties nemen deel aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een financiële bijdrage aan de productie of de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw, opgericht bij het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds. Deze bijdrage wordt door het Vlaams Audiovisueel Fonds besteed aan Vlaamse, kwalitatieve onafhankelijke coproducties in reeksvorm.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, met inbegrip van de grondslag, het tarief of het bedrag en eventuele vrijstellingen of verminderingen van de financiële bijdrage.

Het besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de uitvoering van het tweede lid, alsook ieder later besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de wijziging van datzelfde besluit, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.”³

¹ Decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende de radio-omroep en televisie’.

² Vermits het te nemen besluit luidens artikel 21 in werking treedt op 1 januari 2019, wordt uitsluitend aan de nieuwe versie van artikel 157 van het Mediadecreet getoetst. Die versie is tot stand gekomen via een amendement dat niet om advies is voorgelegd aan de Raad van State. De afdeling Wetgeving heeft dus onder meer niet kunnen nagaan of het daarin vervatte bekrachtigingsmechanisme voldoet aan de grondwettelijke eisen inzake het legaliteitsbeginsel voor belastingen. Daartoe is onder meer vereist dat de decreetgever zich in de onmogelijkheid bevindt om zelf alle essentiële elementen van een belasting vast te stellen omdat de inachtneming van de parlementaire procedure hem niet zou in staat stellen om met de vereiste spoed te handelen om een doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken (zie bv.: GwH 17 juli 2003, nr. 100/2003, B.11.2; GwH 13 maart 2008, nr. 54/2008, B.16; GwH 27 mei 2008, nr. 83/2008, B.5.2; GwH 7 juli 2016, nr. 107/2016, B.4.2). Wat artikel 157 van het Mediadecreet betreft, dient dus een voorbehoud te worden gemaakt.

³ Intussen is de afdeling Wetgeving ook door de Vlaamse Regering om advies verzocht over aanpassingen aan onder meer de artikelen 157 en 218 van het Mediadecreet (adv.RvS 64.649/3 van 11 december 2018 over een voorontwerp van decreet ‘houdende wijziging van artikel 18, 19, 157 en 218 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-

2.2. Het ontwerp bevat nadere regels betreffende de verplichte deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Het valt uiteen in zes hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 bevat de definities (artikel 1) en verduidelijkt dat de rechtspersonen die onder de verwante regelingen van de artikelen 154, 155, 156, en 184/1 van het Mediadecreet vallen of een jaaromzet hebben van minder dan 500.000 euro, niet in het toepassingsgebied ervan vallen (artikel 2).

Hoofdstuk 2 bevat de algemene bepalingen. Artikel 3, eerste lid, bepaalt hoe de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun keuze voor een van de twee ondersteuningsmodellen van artikel 157, § 2 van het Mediadecreet, namelijk coproductie of bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (hierna: VAF), en de omvang van hun bijdrage moeten aangeven. Bij gebreke van de mededeling van een beslissing bestaat de bijdrage uit een heffing⁴ van 3 miljoen euro (per jaar). Dat bedrag wordt geïndexeerd in overeenstemming met artikel 3, derde en vierde lid. Artikel 4 bepaalt hoe de omvang van de bijdrage in de andere gevallen moet worden bepaald, namelijk 2% van de omzet van het tweede jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat (jaar-2).

Hoofdstuk 3 bevat het kader voor de optie om zelf te investeren in Vlaamse audiovisuele werken. Afdeling 1 heeft betrekking op de indiening en beoordeling door de Vlaamse Regulator voor de Media van de door de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voorgestelde projecten. Afdeling 2 strekt tot het organiseren van een opvolgingsmechanisme dat moet garanderen dat de voorgestelde investeringen effectief worden gedaan, bij gebreke waaraan de bijdrage alsnog (geheel of gedeeltelijk) in geld zal moeten worden gestort aan het VAF.

Hoofdstuk 4 bevat het kader voor de rechtstreekse bijdrage aan het VAF door niet-lineaire omroeporganisaties. Artikel 17, § 1, regelt de storting van de bijdrage aan het VAF, die de bijdragen ook op haar website bekendmaakt (artikel 17, § 2). Artikel 17, §§ 3 tot 5, voorziet in de mogelijkheid om aan niet-lineaire televisieomroeporganisaties tegen betaling van een bijkomende bijdrage de kans te geven om de met hun bijdrage gefinancierde producties voor en na de uitzending op open net via hun catalogus aan te bieden.

Hoofdstuk 5 bepaalt hoe dit besluit moet worden toegepast ten aanzien van de in het buitenland gevestigde niet-lineaire televisieomroeporganisaties, meer bepaald door de omzet te berekenen op basis van de omzet van de diensten aangeboden aan “de inwoners van de Vlaamse Gemeenschap”.

In hoofdstuk 6 zijn slotbepalingen ondergebracht. Artikel 19 bevat een afwijkende kalender om het besluit al in 2019 te kunnen toepassen. Artikel 20 herneemt de regeling voor de

omroep en televisie’ (hierna: voorontwerp 64.649/3). Artikel 4 van dat voorontwerp strekt ertoe om in artikel 157, § 4, de woorden “onder de bevoegdheid vallen van” te vervangen door de woorden “gevestigd zijn in”, terwijl artikel 5 ervan aan artikel 218, § 2, eerste lid, een punt 16 toevoegt, luidend “16° de uitvoering van de opdrachten omschreven in en/of voortvloeiend uit artikel 157 en de uitvoeringsbesluiten ervan”.

⁴ Het gaat om een belasting (vergelijk met adv.RvS 54.109/3 van 10 oktober 2013 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 17 januari 2014 ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector’, opm. 4, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2294/001, 36). Het belastbaar feit is het onvoldoende geïnvesteerd hebben.

bekrachtiging vermeld in artikel 157, § 2, laatste lid, van het Mediadecreet. Artikel 21 bepaalt de datum van inwerkingtreding (1 januari 2019) en artikel 22 is de uitvoeringsbepaling.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Artikel 157, § 2, van het Mediadecreet strekt tot de omzetting van artikel 13, leden 2 en volgende, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (hierna: AVMD-richtlijn),⁵ zoals vervangen bij artikel 1, 18), van richtlijn 2018/1808 van 14 november 2018 (hierna: richtlijn 2018/1808).⁶ Die bepaling is op 18 december 2018 in werking getreden,⁷ en moet zijn omgezet tegen 19 september 2020.⁸

Op grond van artikel 13, lid 2, van de AVMD-richtlijn kunnen lidstaten onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten verplichten een financiële bijdrage te leveren aan de totstandkoming van Europese producties. Ook van aanbieders van mediadiensten die zich tot een publiek op hun grondgebied richten maar in andere lidstaten zijn gevestigd, kunnen ze verlangen dat zij dergelijke financiële bijdragen leveren. In lid 6 van hetzelfde artikel wordt dan weer bepaald dat die verplichting niet mag gelden voor aanbieders van mediadiensten “met een lage omzet of een klein publiek”. In lid 7 wordt de Europese Commissie ermee belast richtsnoeren vast te stellen voor het definiëren van de begrippen “klein publiek” en “lage omzet”.

In artikel 2 van het ontwerp wordt bepaald dat de ontworpen regeling niet van toepassing is “op niet-lineaire televisieomroeporganisaties waarvan de omzet (...) van een jaar kleiner is dan 500.000 euro”. Over het uitsluiten van aanbieders met een klein publiek is in dat artikel vooralsnog geen sprake.

De Commissie heeft nog geen dergelijke richtsnoeren vastgesteld. Het is dan ook koffiedik kijken welke grenswaarden de Commissie in dit verband zal voorstellen.

De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“De richtsnoeren zoals bedoeld in artikel 13, lid 7 AVMD-richtlijn zijn nog niet vastgesteld en bekendgemaakt. Op het moment dat dit gebeurt, zullen die worden bekeken.

Dit heeft echter ook andere lidstaten niet belet om investeringsverplichtingen op te leggen aan niet-lineaire televisieomroeporganisaties, nog voor de Vlaamse Gemeenschap. Uit een studie van VUB/SMIT van augustus 2018 (“Verplichtingen voor on-demand audiovisuele mediadiensten om financieel bij te dragen aan de productie van Europese werken. Een analyse van de toepassing in Europese lidstaten”) blijkt dat Duitsland een gelijkaardige regeling invoerde voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een

⁵ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 ‘betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten)’.

⁶ Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 ‘tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie’.

⁷ Artikel 3 van richtlijn 2018/1808 (de twintigste dag na de bekendmaking in *Pb.L.* 28 november 2018, afl. 306).

⁸ Artikel 2 van richtlijn 2018/1808.

drempel voor vrijstelling van de bijdrageverplichting bij een kleine jaaromzet van 500.000 euro. We hebben het Duitse voorbeeld gevolgd. Indien de drempel voor vrijstelling lager zou liggen, bestaat het risico dat de verplichte financiële bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties te klein zal zijn om een kwalitatief coproductieproject in te dienen. Ook andere EU-lidstaten hebben nu al een investeringsplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties: België (Franse Gemeenschap), Frankrijk, Italië, Kroatië, Portugal, Slovenië, Spanje en Tsjechië. Verschillende van die landen hebben in hun regeling ook al vrijstellingen op basis van geringe omzet (bv. Ook Franse Gemeenschap (300.000 euro), enz.).”

Feit is dat de Vlaamse overheid vooruitloopt op het standpunt van de Europese Commissie.⁹ De aangehaalde voorbeelden tonen bovendien aan dat over de te hanteren drempelwaarden allerminst consensus bestaat.

Vermits de door de Commissie voorop te stellen drempelwaarden nog niet gekend zijn, heeft de afdeling Wetgeving dit aspect niet kunnen onderzoeken en moet ze daaromtrent een voorbehoud maken.

RECHTSGROND

4. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt gezocht in artikel 3 van het decreet van 13 april 1999 ‘houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds’ en in artikel 157, §§ 2, 3 en 4, van het Mediadecreet.

Die eerste bepaling bevat geen delegatie aan de Vlaamse Regering – er blijkt bijvoorbeeld niet uit dat de Vlaamse Regering het VAF met opdrachten kan belasten –, zodat ze op zichzelf genomen niet als rechtsgrond kan dienen.

Er kan evenwel worden aanvaard dat voor de ontworpen regeling in beginsel kan worden gesteund op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (algemene uitvoeringsbevoegdheid), gelezen in samenhang met beide voormelde bepalingen, behoudens wat hierna in opmerkingen 5 tot 7 wordt uiteengezet.

5. De bepalingen die betrekking hebben op de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) kunnen echter slechts doorgang vinden eenmaal het voorontwerp 64.649/3 is aangenomen. Dat strekt er immers toe om artikel 218 van het Mediadecreet te wijzigen teneinde de VRM te belasten met “de uitvoering van de opdrachten omschreven in en/of voortvloeiend uit artikel 157 en de uitvoeringsbesluiten ervan”.

⁹ Dat is ook het geval voor de versie van artikel 157 van het Mediadecreet die op 1 januari 2019 in werking treedt. Om deze in overeenstemming te brengen met richtlijn 2018/1808 is in het voorontwerp 64.649/3 voorzien in aanpassingen die nog moeten worden doorgevoerd.

6. In artikel 17, §§ 3 tot 5, van het ontwerp is sprake van een *bijkomende financiële bijdrage*.¹⁰ Die regeling heeft geen betrekking op de bijdrage bedoeld in artikel 157, § 2, van het Mediadecreet, maar op het verwerven, door niet-lineaire televisieomroeporganisaties die bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF, van rechten om producties die gerealiseerd worden met financiële steun van het VAF prominent via een eigen programmacatalogus aan te bieden hetzij (gedurende maximaal zes maanden) voorafgaand aan de eerste lineaire uitzending in open nut, hetzij (gedurende maximaal twaalf maanden) na die eerste uitzending. Daartoe wordt een contract gesloten door de onafhankelijke producent, het VAF en de omroeporganisatie.

Op de vraag wat daarvoor de rechtsgrond is, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Voor artikel 17, § 5, kunnen we als rechtsgrondslag artikel 3 van het VAF-decreet (*decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en [om] mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds*) inroepen.

Bij de dienstenverdelers werd voor de paragrafen 3 en 4 van het BVR 21 maart 2014 de laatste zin van § 2 van artikel 184/1 als rechtsgrondslag ingeroepen (‘De Vlaamse Regering bepaalt tevens de nadere modaliteiten met betrekking tot de procedure voor de financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds’).”

Hiermee kan niet worden ingestemd. Het gaat niet om modaliteiten van de financiële bijdrage bedoeld in artikel 157, § 2, van het Mediadecreet aan het Vlaams Audiovisueel Fonds, maar om een bijkomende vergoeding die bovenop de bijdrage bedoeld in artikel 157, § 2, van het Mediadecreet komt.¹¹ Zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat de door de gemachtigde aangehaalde bepaling (artikel 184/1, § 2, laatste zin, van het Mediadecreet) rechtsgrond biedt voor een gelijkaardige regeling voor de dienstenverdelers,¹² moet worden vastgesteld dat artikel 157, § 2, van het Mediadecreet geen parallelle delegatie bevat. Artikel 157, § 2, van het Mediadecreet heeft slechts betrekking op de financiële bijdrage met het oog op het realiseren van producties, niet

¹⁰ Bij artikel 7, 6°, van het ontwerp (“betaling van een marktconforme bijkomende financiële bijdrage”) verstrekte de gemachtigde de volgende toelichting:

“a) wie betaalt? De niet-lineaire televisieomroeporganisatie.

b) bijkomend aan wat? Aan de onafhankelijke producent.

c) wie bepaalt de marktconformiteit? Voorwerp van onderhandelingen tussen niet-lineaire televisieomroeporganisatie en producent.”

¹¹ Artikel 157, § 2, handelt over het deelnemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een financiële bijdrage aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF.

¹² In dat verband moet echter worden opgemerkt dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, gewezen heeft op het ontbreken van een deugdelijke rechtsgrond voor die parallelle regeling (zie adv.RvS 55.356/3 van 13 maart 2014 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 ‘betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’, punt 3.4). Artikel 184/1, § 2, is sinds dat advies niet meer gewijzigd, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat die bepaling voldoende rechtsgrond zou bieden voor die bewuste regeling (artikel 17, §§ 3 tot 5, van het besluit van 21 maart 2014 ‘betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’).

op eventuele bijkomende vergoedingen in het kader van het opnemen van die werken in de catalogus van een niet-lineaire televisieomroeporganisatie. Bovendien moet worden opgemerkt dat artikel 17, §§ 3 tot 5, verplichtingen bevat voor de onafhankelijke producenten die subsidies ontvangen,¹³ en volledig buiten het personeel toepassingsgebied van artikel 157, § 2, van het Mediadecreet vallen.

Tenzij een andere rechtsgrond wordt gevonden voor die bepalingen, moeten ze uit het ontwerp worden weggelaten.

7. In artikel 18 van het ontwerp wordt bepaald dat het te nemen besluit ook van toepassing is op niet-lineaire omroeporganisaties “die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie”, wat afwijkt van de geldende tekst van artikel 157, § 4, van het Mediadecreet. Ook wat dit aspect betreft, kan de ontworpen bepaling pas worden aangenomen nadat het Mediadecreet op dit punt is gewijzigd bij het voorontwerp 64.649/3.

VORMVEREISTEN

8.1. Het voorliggende ontwerp voert een mechanisme in dat grote gelijkenis vertoont met de regeling voor de dienstenverdelers in artikel 184/1 van het Mediadecreet, en dat ten uitvoer is gelegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014. Zowel bij de invoeging van artikel 184/1 in het Mediadecreet¹⁴ als bij dat besluit van 21 maart 2014¹⁵ heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, gewezen op de staatssteunconsequenties. Het gaat immers om een bijdrage die wordt geheven met het oog op het verlenen van subsidies voor de productie van bepaalde audiovisuele werken, wat zonder meer binnen de definitie van staatssteun valt in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), zodat die maatregel – inclusief de corresponderende heffingen¹⁶ en eventuele vrijstellingen op die heffing – moet worden aangemeld bij de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, lid 3, van het VWEU, tenzij een beroep kan worden gedaan op een vrijstellingsgrond. Daarbij kan nog

¹³ Dat blijkt duidelijk uit het antwoord van de gemachtigde op de vraag naar de precieze rol van het VAF bij het contract vermeld in artikel 17, § 5, van het ontwerp. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende: “Over de rechtenverhouding tussen producent en niet-lineaire televisieomroeporganisatie beslist het VAF niet. Het contract waarvan sprake is het contract, bedoeld in nr. 19 op blz. 10 van het ‘Deelreglement Creatie’ van het VAF/Mediafonds (https://www.vaf.be/sites/vaf/files/reglementen/1._mf_deelreglement_creatie_20.18.2018.pdf). De overeenkomst die wordt gesloten tussen VAF en producent regelt de modaliteiten van de steun die eerder door de Raad van Bestuur van het VAF was toegezegd, maar regelt geen rechten tussen producent en niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Het contract is ook niet afhankelijk van enige rechtenregeling tussen niet-lineaire televisieomroeporganisatie en producent.”

¹⁴ Adv.RvS 54.109/3 van 14 oktober 2013 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 17 januari 2014 ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector’, punt 3.

¹⁵ Adv.RvS 55.356/3 van 13 maart 2014 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 ‘betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’, punt 4.

¹⁶ HvJ 10 november 2016, C-449/14, *DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Commissie*, punt 67 (“De wijze waarop een steunmaatregel wordt gefinancierd kan de gehele aldus gefinancierde steunregeling dus onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt maken. Derhalve mag het onderzoek van een steunmaatregel niet worden losgekoppeld van de wijze van financiering ervan (zie in die zin arrest van 14 april 2005, AEM en AEM Torino, C-128/03 en C-129/03, EU:C:2005:224, punt 45).”).

worden aangestipt dat het nieuwe artikel 13, lid 3, van de AMVD-richtlijn uitdrukkelijk vereist dat de maatregelen voldoen aan het Unierecht, en in het bijzonder aan de staatssteunregels.

Aan de gemachtigde is daarom gevraagd of de regeling is aangemeld bij de Europese Commissie. Het antwoord luidde:

“Nee. Dit is geen vorm van staatssteun, noch in hoofde van de bijdrageplichtige, noch in hoofde van de ontvanger, gezien de gelden niet van de overheid zelf afkomstig zijn en de bijdrageplichtige de keuze van bijdrage blijft behouden over de manier hoe hij bijdraagt.

Om van staatssteun te kunnen spreken, moet een maatregel toerekenbaar zijn aan de staat en worden bekostigd met staatsmiddelen. Voordelen die rechtstreeks of indirect door staatsmiddelen zijn bekostigd, worden beschouwd als staatssteun. Dat is hier niet het geval. Het gaat hier niet om een subsidie of een lening die door de overheid wordt verstrekt. Er worden hier geen overheidsmiddelen ter beschikking gesteld.”

Daarmee kan niet worden ingestemd. Het gaat allerm minst om een vrije bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan andere private actoren, maar om een verplichte heffing waarvan de overheid het tarief en de modaliteiten bepaalt. Naargelang de optie waarvoor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie kiest, wordt het door de overheid opgelegde bedrag ofwel gestort in een door de overheid opgericht en beheerd fonds (het VAF) en door dat fonds gebruikt ter stimulering van nieuwe Vlaamse audiovisuele werken (in welk geval het overheidskarakter van de middelen onmiskenbaar is), ofwel door de niet-lineaire televisieomroeporganisatie rechtstreeks geïnvesteerd in dergelijke producties. Het loutere feit dat een door de overheid opgelegde heffing moet worden doorgestort aan een private actor neemt echter het staatssteunkarakter niet weg, temeer daar die storting pas kan plaatsvinden nadat de ontvangende coproductieprojecten in kwestie door een overheidsorgaan, namelijk de VRM, zijn erkend. Ook in dat scenario gaat het dus allerm minst om een vrijwillige particuliere transactie, en houdt de overheid controle over de herkomst en de besteding van de middelen. Het gaat dus om een heffing met een dwingend bestemmingsverband, die wel degelijk binnen het toepassingsgebied van de staatssteunregels valt.¹⁷

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

9. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt op welke rechtspersonen het te nemen besluit niet van toepassing is.

9.1. In de eerste plaats worden de rechtspersonen uitgesloten “die vallen onder de toepassing van artikel 154, 155, 156 en (lees: of) 184/1” van het Mediadecreet. Het gaat om de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap (de VRT), de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties en de dienstenverdelers.

¹⁷ Zie Ger. 10 mei 2016, T-47/15, *Duitsland v. Commissie*.

Het is niet evident om deze organisaties en verdelers zonder meer vrij te stellen. De verplichting om door middel van een financiële bijdrage deel te nemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken is immers een last die verband houdt met een specifieke economische activiteit – het aanbieden van niet-lineaire televisieomroepdiensten – die losstaat van de activiteiten vermeld in de aangehaalde bepalingen van de lineaire televisieomroepen of de dienstenverdelers. Bijgevolg is aan de gemachtigde gevraagd of artikel 2 zo moet worden begrepen dat indien een dienstenverdelers in de zin van artikel 184/1 van het Mediadecreet ook als niet-lineaire televisieomroeporganisatie een dienst aanbiedt in de zin van artikel 157, § 2, van het Mediadecreet, daarvoor dan geen afzonderlijke vergoeding moet worden betaald onder dit besluit.

De gemachtigde antwoordde:

“De redenering is dat elke speler (lineair, niet-lineair, dienstenverdelers) slechts één keer moet bijdragen. Dienstenverdelers die ook een niet-lineair aanbod hebben, en die al bijdragen op grond van artikel 184/1 moeten dus niet dubbel bijdragenbijdragen. Een niet-lineaire aanbieder die geen dienstenverdelers is zal ook alleen maar moeten bijdragen op grond van artikel 157. Dus beiden moeten maar één keer bijdragen.”

Die stelling kan niet worden bijgetreden. Het gaat immers om te onderscheiden economische activiteiten, zodat rechtspersonen die al onder een van de andere regelingen zouden vallen, voor hun niet-lineaire televisieomroepdiensten vrijgesteld worden van de bijdrage terwijl hun concurrenten voor die dienst wel de specifieke bijdrage zullen moeten betalen, wat ernstige vragen van gelijkheid¹⁸ en staatssteun¹⁹ oproept. Ook een ondernemingsgroep die zijn activiteiten als dienstenverdelers en als aanbieder van niet-lineaire televisieomroepdiensten in twee aparte vennootschappen onderbrengt, zou bijgevolg twee keer de heffing moeten betalen. De vraag of twee activiteiten door een enkele of twee verschillende rechtspersonen wordt uitgeoefend, is geen pertinent criterium van onderscheid, nu de economische impact van die activiteiten verder identiek zijn. De uitsluiting staat bijgevolg op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel.²⁰

9.2 Bovendien worden ook niet-lineaire televisieomroeporganisaties uitgesloten waarvan de rechtspersoon een omzet heeft van minder dan 500.000 euro. Het staat echter aan de Commissie om hiervoor overeenkomstig het nieuwe artikel 13, lid 7, van de AVMD-richtlijn richtsnoeren te bepalen. De aangehaalde verschillen tussen de lidstaten die blijken uit het in opmerking 2 geciteerde antwoord van de gemachtigde tonen aan dat het allerm minst zeker is of een omzet van 500.000 euro als grenswaarde zal worden gebruikt door de Europese Commissie.

¹⁸ In dat verband moet, naast de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, uitdrukkelijk worden gewezen op het nieuwe artikel 13, lid 3, van de AMVD richtlijn, dat vereist dat buitenlandse niet-lineaire televisieomroeporganisaties niet worden gediscrimineerd bij het opleggen van bijdrageverplichtingen. Dat lijkt wel het geval te zijn indien lokale aanbieders zijn vrijgesteld omdat ze al een andere belasting betalen (over een ander deel van hun activiteit), terwijl aanbieders die gevestigd zijn in een andere lidstaat (en daardoor niet onder de artikelen 154, 155, 156 of 184/1 kunnen vallen) wel de belasting moeten betalen.

¹⁹ Het gaat immers om de vrijstelling van een last die gewoonlijk op ondernemingen die niet-lineaire televisieomroepdiensten aanbieden rust, die voor specifieke ondernemingen echter wordt weggenomen, zie bv. HvJ 27 juni 2017, C-74/16, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, punten 65-66.

²⁰ Indien het onderscheid toch wordt behouden, moet ook om deze reden worden aangemeld bij de Europese Commissie in overeenstemming met artikel 108, lid 3, van het VWEU.

Bijgevolg kan nu nog niet worden beoordeeld of de in het ontwerp gehanteerde drempelwaarden verenigbaar zijn met de richtlijn.

Indien de stellers van het ontwerp desondanks niet wensen te wachten op de vaststelling door de Europese Commissie van die richtsnoeren, zullen zij erover moeten waken dat het besluit in voorkomend geval zo snel mogelijk wordt aangepast. De stellers moeten er, voor ze die stap zetten, rekening mee houden dat ze in dat geval mogelijk voor een complexe teruggave van de onverschuldigde heffing komen te staan, zeker in het geval dat de niet-lineaire televisieomroeporganisatie ervoor zou hebben gekozen om rechtstreeks te investeren in producties.

Artikel 3

10. Artikel 3 van het ontwerp is uiterst verwarrend gesteld.

10.1. Artikel 3, eerste lid, doet uitschijnen dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties zelf het bedrag bepalen dat ze wensen uit te geven. Dat is uiteraard niet het geval. Wel moeten ze blijkbaar zelf meedelen welk bedrag ze met toepassing van artikel 4 verschuldigd zijn, zodat de mededeling te beschouwen is als een belastingsaangifte. Ter verduidelijking, en om beter het onderscheid te maken met het bedrag van de forfaitaire bijdrage die men enkel verschuldigd is bij stilzwijgen (artikel 3, tweede lid, van het ontwerp), wordt het eerste lid het best aangevuld met de woorden “vermeld in artikel 4, tweede lid”.

10.2. Aan de gemachtigde is gevraagd om te bevestigen dat de termen “Het bedrag” in artikel 3, derde lid, en “De compensatie” in artikel 3, vierde lid, telkens verwijzen naar “De forfaitaire bijdrage” in artikel 3, tweede lid. Het gebruik van verschillende bewoordingen voor eenzelfde term is verwarrend, en moet worden vermeden.

De gemachtigde antwoordde daar het volgende op:

“Beide termen verwijzen naar hetzelfde. ‘Compensatie’ kan/mag worden vervangen door ‘forfaitaire bijdrage’.”

Daarmee kan worden ingestemd. Bovendien moeten in artikel 3, derde lid, de woorden “van de forfaitaire bijdrage” worden ingevoegd tussen “Het bedrag,” en “vermeld”.

Artikel 4

11. In artikel 4, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald wat als “omzet” in aanmerking wordt genomen voor het berekenen van het bedrag van de financiële bijdrage. Het gaat om

“de inkomsten, exclusief btw, verworven uit:

1° de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, waaronder maar niet beperkt tot betaling door de consument;

2° overeenkomsten met dienstenverdelers;

3° valorisatie van data;

4° audiovisuele commerciële communicatie.”

Dat begrip ‘omzet’ is niet duidelijk genoeg afgebakend.

11.1. Wat de in België gevestigde omroeporganisaties betreft die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, volgt uit de redactie van artikel 4, eerste lid, dat hun volledige activiteit (d.w.z. de door hen wereldwijd gerealiseerde activiteiten) onder de omschrijving van ‘omzet’ vallen. Dat kan niet de bedoeling zijn, gelet op artikel 13, lid 3, van de AVMD-richtlijn.²¹ Een territoriale beperking is daarom noodzakelijk. Er zou overigens moeten worden overwogen om de dienstverlening te koppelen aan het abonnement en niet aan de plaats waar gebruik wordt gemaakt van de dienst.²²

11.2. Uit artikel 18 van het ontwerp blijkt dat het te nemen besluit ook van toepassing zal zijn op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere EU-lidstaat en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die “gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap”. Voor die omroeporganisaties wordt dus wel voorzien in een territoriale beperking die overeenstemt met de AVMD-richtlijn.²³

“In dat geval”, zo bepaalt artikel 18, “wordt de omzet (...) verworven door diensten aan te bieden aan *inwoners van de Vlaamse Gemeenschap*” (cursivering toegevoegd). Dat lijkt te impliceren dat ook diensten aangeboden aan inwoners van Brussel-Hoofdstad in rekening moeten worden gebracht. Zoals de bepaling is geconcipieerd, is ze echter onuitvoerbaar omdat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad niet kan worden bepaald wie als “inwoners van de Vlaamse Gemeenschap” te beschouwen zijn.²⁴ Bijgevolg moet de regeling uitdrukkelijk worden beperkt tot het Nederlandse taalgebied, in lijn met wat de gemachtigde antwoordde over de berekening van de omzet:

“Hiermee worden de natuurlijke personen of rechtspersonen in het Nederlandse taalgebied bedoeld waar diensten worden aangeboden. We hebben hierbij een evenwicht gezocht zoals voorzien in de stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers.”

Dat de berekening van de omzet, gelet op de bevoegdheidsverdeling, uitsluitend dient te gebeuren op basis van de diensten gericht op het Nederlands taalgebied, vormt geen probleem in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

11.3. De in België gevestigde niet-lineaire televisieomroeporganisaties die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, bijvoorbeeld omdat ze in het Franse taalgebied

²¹ Daarin wordt bepaald dat “de financiële bijdrage uitsluitend [wordt] gebaseerd op de inkomsten die zijn gegenereerd in de lidstaten waarop de diensten gericht zijn. Indien de lidstaat waar de aanbieder is gevestigd, een dergelijke financiële bijdrage oplegt, houdt deze lidstaat rekening met eventuele financiële bijdragen die zijn opgelegd door lidstaten waarop de diensten gericht zijn.”

²² Zie in dat verband verordening (EU) 2017/1128 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 ‘betreffende grensoverschrijdende portabiliteit van online-inhoudsdiensten in de interne markt’.

²³ Uit artikel 13, lid 2, van de AVMD-richtlijn volgt onder meer dat lidstaten die “onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten verplichten een financiële bijdrage te leveren (...), ook van aanbieders van mediadiensten die zich tot publiek op hun grondgebied richten maar in andere lidstaten zijn gevestigd, [kunnen] verlangen dat zij dergelijke financiële bijdragen leveren”.

²⁴ Zo heeft de Grondwetgever het in artikel 128, § 2, van de Grondwet over “instellingen” en niet over individuen, omdat hij er angstvallig over gewaakt heeft de subnationaliteit te weren.

gevestigd zijn, lijken niet onderworpen te worden aan de bijdrageregeling, ook niet in zoverre ze niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. Dat is echter het gevolg van de redactie van artikel 157 van het Mediadecreet, waarover de afdeling Wetgeving zich niet heeft kunnen uitspreken.²⁵

12. Het bedrag van de bijdrage wordt in artikel 4, tweede lid, van het ontwerp bepaald op 2% van de omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht.

Gelet op het gelijkheidsbeginsel, de staatssteunaspecten en de mogelijke verstoring van de mededinging, is aan de gemachtigde gevraagd om te verduidelijken hoe dit bedrag zich verhoudt tot de omvang van de verplichtingen die worden opgelegd uit hoofde van artikel 184/1 van het Mediadecreet aan de dienstenverdelers (1,3 euro per abonnee), en de niet-becijferde verplichtingen in de artikelen 154, 155 en 156 van het Mediadecreet voor de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties.

De gemachtigde antwoordde het volgende:

“In de studie van VUB/SMIT werd aanbevolen om een variatie in percentages te beperken. Daarom wordt in dit besluit slechts één percentage gehanteerd. 2% komt ongeveer overeen met de percentages die een aantal lidstaten zoals Duitsland, Frankrijk en Kroatië hanteren voor haar investeringsplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Lidstaten die een hoger percentage aanrekenen combineren dit ook met een andere definitie van omzet.

De artikelen 154, 155 en 156 van het Mediadecreet regelen de verplichtingen voor de lineaire televisieomroeporganisaties (50% Europese producties in programma-aanbod, 10% onafhankelijke producties). De verplichtingen zijn overgenomen uit de AVMD-richtlijn (artikelen 16 en 17). Het nieuwe artikel 157 is de omzetting van artikel 13 AVMD-richtlijn. De Europese wetgever stelt dat aan lineaire en niet-lineaire televisieomroeporganisaties verschillende verplichtingen worden opgelegd. De EU-wetgever vindt het niet nodig dat, wat betreft investeringsverplichtingen in Europese content, lineaire en niet-lineaire televisieomroeporganisaties identiek worden behandeld.

Artikel 184/1 geldt voor dienstenverdelers. Artikel 157 en voorliggend besluit voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Zoals de definities in het Mediadecreet aantonen gaat het om twee verschillende soorten spelers met verschillende activiteiten. Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie levert programma's en een dienstenverdelers levert omroepen. Ook hier is dus een verschillende behandeling verantwoord. Het feit dat dienstenverdelers moeten bijdragen op basis van het aantal abonnees en niet-lineaire televisieomroeporganisaties op basis van omzet wordt verantwoord door de AVMD-richtlijn die een bijdrageplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties zelf ook bepaalt op basis van omzet en niet op basis van abonnees.”

Die uiteenzetting overtuigt niet en is bovendien in strijd met de logica achter de uitsluiting in artikel 2 van rechtspersonen die al de vergoeding betalen onder artikel 184/1 van het Mediadecreet. Als een dienstenverdelers zich inderdaad in een fundamenteel andere positie bevindt – wat op zich niet onredelijk is als uitgangspunt, ook al lijkt het toch om concurrerende diensten te

²⁵ Zie voetnoot 2.

gaan – is er geen enkele reden waarom het betalen van die vergoeding in de plaats zou kunnen komen van de vergoeding onder artikel 157, § 2, van het Mediadecreet.

13. Aan de gemachtigde is gevraagd of uit artikel 4, tweede lid, van het ontwerp moet worden afgeleid dat niet-lineaire televisieomroeporganisaties de eerste twee jaar zijn vrijgesteld van de bijdrageplicht. Als ze in het jaar x actief worden, realiseren ze in de jaren x-2 en x-1 geen omzet en worden ze pas bijdrageplichtig vanaf het jaar x+2.

De gemachtigde verklaarde daaromtrent het volgende:

“De berekening gebeurt op basis van de omzet van het tweede jaar voorafgaand aan het jaar van bijdrageplicht (jaar x-2). Dit is om praktische redenen. Jaarrekeningen moeten normaal pas binnen zeven maanden na de datum van afsluiting van het boekjaar bij de Balanscentrale worden neergelegd. Als we zouden werken met de resultaten van jaar x-1 bestaat het risico dat die cijfers nog niet beschikbaar zijn op het moment dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties het bedrag van deelname moeten bekendmaken.”

De vraag rijst of de praktische redenen die samenhangen met de keuze voor de vaststelling van de vrij door de stellers van het ontwerp gekozen grondslag voor de bijdrage kunnen verantwoorden dat economische operatoren die dezelfde activiteit aanbieden verschillend worden behandeld, louter omdat de ene eerder op de markt is verschenen dan de andere. Er bestaan nochtans heffingscriteria, zoals het in artikel 184/1 van het Mediadecreet gehanteerde bedrag per abonnee, die het mogelijk maken om een gelijkaardige bijdrage in te voeren zonder dat dit aanleiding geeft tot deze ongelijke behandeling. Zelfs indien aanvaard wordt dat praktische bezwaren een legitieme reden kunnen vormen voor het onderscheid, moet worden vastgesteld dat de ongelijke behandeling niet noodzakelijk is, zodat de voorliggende regeling op gespannen voet staat met het gelijkheidsbeginsel. Tenzij een betere verantwoording kan worden gegeven, zal de regeling moeten worden herbekeken vanuit dit oogpunt.

14. Uit artikel 4, derde lid, van het ontwerp volgt dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun omzet moeten bewijzen met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor, maar er wordt niet expliciet bepaald dat die stukken bij de brief bedoeld in artikel 3 moeten worden gevoegd. Ook wordt niet bepaald wat er gebeurt indien die stukken niet worden voorgelegd of indien de overheid de berekening in twijfel zou trekken. Het ontwerp wordt het best aangevuld met de nodige procedurele bepalingen. Dat geldt des te meer indien men de niet-naleving zou willen sanctioneren.²⁶

Artikel 7

15. Artikel 7, 4°, van het ontwerp, waarbij wordt vereist dat het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent

²⁶ Zoals artikel 3, tweede lid, van het ontwerp is gesteld, geldt het erin geschetste gevolg enkel bij het ontbreken van de aangetekende brief en niet als in de melding verkeerde gegevens zijn opgenomen.

waarneemt, houdt een beperking in van de vrijheid van vestiging, die door de gemachtigde als volgt wordt verantwoord:

“De beperking wordt ingegeven ter bevordering van de Vlaamse audiovisuele productiesector en is een legitiem doel. De voorwaarde van art. 7, 1° is niet omvattend voor 7.4° in die zin dat het ook een Vlaams/Brusselse audiovisuele producent omvat.”

De ontworpen voorwaarde betreft een discriminatie op grond van nationaliteit, die enkel kan worden verantwoord op basis van de vereisten vermeld in artikel 52, lid 1, van het VWEU, en niet op grond van de *rule of reason*. Argumenten op basis van de bescherming van de Vlaamse cultuur komen niet zonder meer in aanmerking, nu het Vlaamse karakter van de productie al wordt verzekerd door de artikelen 1, 2°, en 7, 1°, van het ontwerp. Wat overblijft is dus, zoals de gemachtigde ook impliciet toegeeft, in essentie economisch protectionisme, een regeling die ten goede komt aan producenten gevestigd in Vlaanderen of Brussel. Louter economische redenen kunnen echter geen beperkingen van het vrij verkeer rechtvaardigen.

De beperking lijkt daarenboven onverenigbaar met de Belgische EMU.²⁷

Tenzij ervoor alsnog een deugdelijke verantwoording kan worden geboden, moet worden afgezien van de ontworpen bepaling.

Artikel 9

16. Artikel 9 van het ontwerp bepaalt een aantal elementen die de erkenningsaanvraag verplicht moet omvatten, maar die als dusdanig niet het voorwerp uitmaken van de beoordeling bedoeld in artikel 10. Bijgevolg lijkt het veeleer te gaan om ontvankelijkheidsvoorwaarden dan om erkenningsvoorwaarden. In die lezing staat die bepaling echter niet op haar plaats, nu de beoordeling van de ontvankelijkheidscriteria al wordt geregeld bij artikel 8.

De gemachtigde zegt daarover het volgende:

“Het feit dat er in artikel 7 naar wordt verwezen maakt dat het ook ontvankelijkheidsvoorwaarden zijn. Wetgevingstechnisch zou het juister zijn om artikel 9 te integreren in artikel 7. Maar voor de praktische uitvoering van het besluit maakt dat geen verschil waardoor artikel 9 kan blijven zoals het is.”

De gemachtigde verwijst terecht naar artikel 7, 8°, van het ontwerp. In het licht van die toelichting zou het de leesbaarheid van het ontwerp echter ten goede komen om de artikelen 8 en 9 van plaats te verwisselen.

Artikel 14

²⁷ Zie artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dat formeel enkel gericht is tot de gewesten, maar ook geldt voor de toegang tot economische activiteiten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. De bepaling geldt immers “als de uitdrukkelijke uiting van de wil van de bijzondere wetgever om een eenvormige basisregeling van de organisatie van de economie in een geïntegreerde markt te handhaven” (zie o.m. GwH 14 november 1991, nr. 32/91, 5.B.1.7).

17. In artikel 14, derde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat een niet-lineaire televisieomroeporganisatie die onvoldoende heeft geïnvesteerd in coproductieprojecten, de volledige bijdrage dient te betalen, zonder aftrek van investeringen. Dat heeft tot gevolg dat een omroeporganisatie in dat geval netto een hoger bedrag dan de opgelegde bijdrage zal moeten betalen, dat mogelijk zelfs het impliciete plafond opgenomen in artikel 3, tweede lid (3 miljoen euro), te buiten zal gaan.

Aan de gemachtigde is gevraagd of dit wel een proportionele sanctie is. Deze verklaarde daarover het volgende:

“De bijdrage waarvan sprake in artikel 14, derde lid moet worden betaald als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd. Het gaat om het volledige bedrag van artikel 3, zonder aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd. Wanneer dat buiten de wil van de niet-lineaire omroep gebeurt, is de bijdrage minder (artikel 14, vierde lid). In artikel 14, derde lid, is het niet buiten de wil van de niet-lineaire omroep gebeurd.”

De ontworpen regeling is strenger dan het betoog van de gemachtigde laat uitschijnen. De enige externe oorzaak die immers wordt aanvaard als reden voor clementie in artikel 14, vierde lid, is de weigering van een project door de VRM. Andere moeilijkheden die niet (geheel) aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie kunnen worden toegeschreven, leiden niet tot het recht om de al gedane investeringen in acht te nemen.

Het antwoord van de gemachtigde biedt ten gronde geen verantwoording waarom de eigen schuld van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie überhaupt doorslaggevend moet zijn. Het gaat immers niet om een regeling die tot gevolg heeft dat bij overmacht een verplichting om te investeren wegvalt, maar om een regeling die er enkel voor zorgt dat de rechtstreekse investering wordt omgezet in een bijdrage aan het VAF. In alle andere gevallen wordt de effectieve bijdrage simpelweg verhoogd. Wie 90% van de projecten correct uitvoert, maar een probleem kent bij 10% ervan, zal niettemin bovenop de gerealiseerde 90%, nog eens de volle 100% moeten storten aan het VAF, mogelijk zelfs voorbij de drempel van artikel 3, tweede lid. Met andere woorden: de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die de hele regeling negeert, zou nog beter af kunnen zijn dan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die om een andere reden dan de weigering van de VRM problemen heeft met een project. Het paradoxale gevolg is dat een niet-lineaire televisieomroeporganisatie die 100% van zijn coproductieprojecten niet uitvoert, geen enkele bijkomende bijdrage moet betalen – met andere woorden, eens een coproductie in de problemen komt, is het goedkoper om ze allemaal te schrappen, dan met de rest door te gaan. Want of men nu 99% of 0% realiseert, men zal toch de volle 100% aan het VAF moeten storten. De ongelijke behandeling die uit die sanctie voortvloeit, waarbij de minst slecht presterende niet-lineaire televisieomroeporganisaties het zwaarst zullen worden getroffen, is niet te verantwoorden.²⁸

De ontworpen sanctieregeling staat daarmee op gespannen voet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (gelijkheidsbeginsel), artikel 16 van de Grondwet (recht op eigendom), artikel 1 van het (eerste) aanvullend protocol van het Europees Verdrag over de rechten van de

²⁸ Het feit dat een gelijkaardige regeling terug te vinden is in artikel 184/1, § 3, derde lid, van het Mediadecreet kan geen verantwoording bieden.

mens (bescherming van eigendom) en artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (recht op eigendom). Zoals ze is geconcipieerd, kan ze geen doorgang vinden.

18. In artikel 14 is het vijfde lid identiek aan het tweede lid. Een van beide moet worden geschrapt.

Artikel 15

19. In artikel 15 van het ontwerp wordt bepaald dat de omroeporganisaties jaarlijks voor 15 februari verslag moeten uitbrengen over de gedane investeringen. Aan de gemachtigde is gevraagd om te verduidelijken hoe dit verslag zich verhoudt tot het verslag vermeld in artikel 157, § 3, van het Mediadecreet, dat jaarlijks voor 31 maart aan de VRM moet worden bezorgd.

De gemachtigde antwoordde daarop het volgende:

“Het verslag in artikel 157, § 3 gaat niet alleen over coproductieprojecten maar ook over een eventuele bijdrage aan het VAF/Mediafonds en ook over het quotum van 30% Nederlandstalige Europese producties en de verplichting om deze Europese producties een prominente plaats te geven in de catalogus.

Artikel 15 is alleen een rapportering over investeringen in coproductieprojecten het jaar voordien.”

Het is aan de stellers van het ontwerp om te beoordelen of het nut heeft te voorzien in twee afzonderlijke rapportages met een verschillende deadline. Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt trouwens ook dat er met het voorliggende ontwerp geen nadere regels worden vastgesteld voor de rapportage bedoeld in artikel 157, § 3, van het Mediadecreet.

Artikel 17

20. Gelet op de geschetste rechtsgrondproblemen inzake artikel 17, §§ 3 tot 5, van het ontwerp (zie opmerking 6), wordt hier niet dieper ingegaan op de mogelijke andere problemen met die bepalingen, die immers belangrijke beperkingen inhouden van de contracteervrijheid en de vrijheid van ondernemen van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties en hun coproducenten, en bovendien ook bevoegdheidsrechtelijk in het vaarwater dreigen te komen van de federale regels betreffende intellectuele rechten voor omroepprogramma's.

De gemachtigde gaf overigens het bevoegdheidsprobleem toe:

“Regeling van intellectuele rechten en contracten van producenten lijken inderdaad een federale materie. Maar volgens artikel 10 BWHI kunnen gemeenschappen aangelegenheden regelen waarvoor ze niet bevoegd zijn, voorzover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid, nl. de zogenaamde impliciete bevoegdheden.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn rechtspraak zeer restrictieve voorwaarden gesteld voor de toepassing van de impliciete bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten:

- De buiten hun bevoegdheid aangenomen bepalingen (i.c. intellectuele rechten en contracten) moeten noodzakelijk zijn voor de zinvolle uitoefening van een aan hen uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid (i.c. audiovisueel beleid). Er is dus een zeer nauwe band vereist tussen de uitdrukkelijke gemeenschapsbevoegdheid en de op grond van artikel 10 BWHI betreden ‘federale’ aangelegenheid, zodat deze laatste een noodzakelijk accessorium moet zijn.

- Een zinvol audiovisueel stimuleringsbeleid voeren kan niet zonder bepaalde aspecten te regelen van intellectuele rechten of van contractuele aard.

- De betreden federale aangelegenheid moet zich tot een gedifferentieerde regeling lenen.

- De regeling is beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Aan andere regelingen van intellectuele rechten of contracten wordt niet geraakt.

- De weerslag op die betreden federale aangelegenheid moet marginaal zijn.

- Idem. De weerslag beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties.

Aan deze drie voorwaarden is m.b.t. artikel 17, § 3 t/m 5 voldaan. Dat in voorliggend ontwerp-BVR bepaalde aspecten van intellectuele rechten en van contractuele aard worden geregeld vormt dan ook geen probleem wat betreft de bevoegdheidsverdeling federaal / gemeenschappen.”

Gelet op het ontbreken van een uitdrukkelijke rechtsgrond voor de voorliggende regeling die niet noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van artikel 157, § 2, van het Mediadecreet, kan niet worden aangenomen dat de decreetgever de bedoeling had om het gebruik van impliciete bevoegdheden toe te laten.

Artikel 18

21. Voor artikel 18 van het ontwerp wordt verwezen naar wat daarover is opgemerkt bij de bespreking van artikel 4 (opmerking 11.2).

Artikel 20

22. Artikel 20 van het ontwerp is een parafrasering van artikel 157, § 2, laatste lid, van het Mediadecreet, en moet in principe worden weggelaten uit het ontwerp. De verplichting tot bekrachtiging volgt uit het decreet, en niet uit het besluit.

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen. Het overnemen van decretale bepalingen in een besluit van de Vlaamse Regering kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor

de leesbaarheid van het besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de betrokken decreetsbepaling het geëigende middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden (“Overeenkomstig artikel ... van het decreet van ...”).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken wordt bekrachtigd.

Brussel, 1 februari 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

BIJLAGE BIJ HET ONTWERP VAN DECREET:
Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019

Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993;

Gelet op het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, artikel 157, §2, §3 en §4, vervangen bij het decreet van 29 juni 2018;

Gelet op het akkoord van de minister van begroting, gegeven op 19 oktober 2018;

Gelet op advies nr. 64.801/3 van de Raad van State, gegeven op 27 december 2018;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Hoofdstuk 1. Definities en toepassingsgebied

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° afgevaardigde producent: de producent die verantwoordelijk is voor het produceren van het audiovisuele werk en die belast is met de goede verwezenlijking, zowel op budgettaire als op technisch vlak, van het deel van de verplichtingen die hem opgelegd worden door zijn overeenkomst;
- 2° animatiereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een televisiereeks, die in haar productieproces hoofdzakelijk gebruikmaakt van enkelbeeldtechnieken, die gaan van de verfilming van poppen, voorwerpen of tekeningen, tot meer digitale, computergeanimeerde technieken;
- 3° coproductie: de productie van een audiovisueel werk door een niet-lineaire televisieomroeporganisatie en ten minste één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die als afgevaardigde producent optreedt;

- 4° coproductieproject: een project dat voorgelegd of uitgevoerd wordt in het kader van de uitvoering van artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 en van dit besluit;
- 5° decreet van 27 maart 2009: het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;
- 6° documentairereeks: een audiovisuele creatie in de vorm van een non-fictie televisiereeks die een behandeling of interpretatie weergeeft van de realiteit, vanuit de persoonlijke betrokkenheid van de maker, met een intrinsieke langetermijnwaarde. Uitgezonderd zijn bijgevolg reeksen die louter tot doel hebben informatie te verstrekken of louter beschrijvend zijn, zoals reportages, zuiver wetenschappelijke documentaires, bijdragen voor het journaal of voor een actualiteitenprogramma;
- 7° fictiereeks: een audiovisuele, voornamelijk live-actionreeks voor televisie met hoofdzakelijk denkbeeldige personages en gebeurtenissen. Soaps, telenovelles en sitcoms in hun gangbare betekenis worden niet aanvaard;
- 8° onafhankelijke producent: de onafhankelijke producent, vermeld in artikel 2, 49°, van het decreet van 27 maart 2009;
- 9° televisiereeks: een audiovisuele creatie, bestemd voor televisie-uitzending, die uit minstens drie afleveringen bestaat. Een televisiereeks neemt de vorm aan van een animatiereeks, een documentairereeks of een fictiereeks;
- 10° VAF: het Vlaams Audiovisueel Fonds, vermeld in artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 11° Vlaamse Regulator voor de Media: de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media, vermeld in artikel 215, §2, 1°, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 2. Dit besluit is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties waarvan de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, van dit besluit, van een jaar kleiner is dan 500.000 euro.

Dit besluit is niet van toepassing op rechtspersonen en hun dochterondernemingen waarover zij exclusieve controle uitoefenen die vallen onder de toepassing van artikel 154, 155 en 156 van het decreet van 27 maart 2009 waarvan de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, kleiner is dan of gelijk is aan de helft van hun besteding aan Nederlandstalige producties, vermeld in artikel 154, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009. Wanneer de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, groter is dan de helft van hun besteding aan Nederlandstalige producties, vermeld in artikel 154, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009, wordt de bijdrage die zij verschuldigd zijn op grond van dit besluit beperkt tot het saldo van de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, en de helft van hun besteding aan Nederlandstalige producties, vermeld in artikel 154, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009.

Dit besluit is niet van toepassing op rechtspersonen en hun dochterondernemingen waarover zij exclusieve controle uitoefenen die vallen onder de toepassing van artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 waarvan de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, kleiner is dan of gelijk is aan de helft van de door hen gekozen bijdrage, vermeld in artikel 184/1, §3, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009. Wanneer de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, groter is dan de helft van de door hen gekozen bijdrage, vermeld in artikel 184/1, §3, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, wordt de bijdrage die zij

verschuldigd zijn op grond van dit besluit beperkt tot het saldo van de bijdrage, vermeld in artikel 4, tweede lid, en de helft van de door hen gekozen bijdrage, vermeld in artikel 184/1, §3, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009.

Hoofdstuk 2. Algemene bepalingen

Art. 3. Iedere niet-lineaire televisieomroeporganisatie brengt het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering ieder jaar vóór 15 februari met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, vermeld in artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, en van het bedrag van de deelname, vermeld in artikel 4, tweede lid, of levert aan de VRM de bewijstukken aan om aan te tonen dat de niet-lineaire televisieomroeporganisatie, op basis van de uitzonderingen vermeld in artikel 2, niet onder het toepassingsgebied van de regels van dit besluit valt. Om te bewijzen dat de niet-lineaire televisieomroeporganisatie niet onder het toepassingsgebied van de regels van dit besluit valt, dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie zich te beroepen op de gegevens van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht.

Bij gebrek aan een aangetekende brief als vermeld in het eerste lid, of het ontbreken van de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, wordt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie geacht gekozen te hebben voor een deelname via een forfaitaire financiële bijdrage aan het VAF. De forfaitaire bijdrage bedraagt 3.000.000 euro per jaar.

Het bedrag van de forfaitaire bijdrage, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2020 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De forfaitaire bijdrage, vermeld in het tweede lid, wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2019.

Art. 4. In dit artikel wordt verstaan onder omzet: de inkomsten, exclusief btw, verworven in het Nederlandse taalgebied uit:

- 1° de levering van niet-lineaire televisiediensten die uitsluitend op niet-lineaire televisierechten gebaseerd zijn aan de eindgebruiker, waaronder maar niet beperkt tot betaling door de consument;
- 2° overeenkomsten met dienstenverdelers;
- 3° valorisatie van data;
- 4° audiovisuele commerciële communicatie.

Onder niet-lineaire televisierechten als vermeld in het eerste lid, worden verstaan rechten die betrekking hebben op een audiovisueel programma en die een niet-lineaire televisieomroeporganisatie toelaten om het desbetreffende audiovisueel programma op te nemen in een niet-lineaire televisiedienst. Deze rechten laten niet toe om het desbetreffende audiovisueel programma op te nemen in een lineaire televisiedienst.

Het bedrag van de deelname, vermeld in artikel 3, eerste lid, bedraagt 2% van de omzet in het Nederlandse taalgebied van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht. Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie gedurende het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht minder dan twaalf maanden actief was, wordt de jaaromzet in het Nederlandse taalgebied berekend door de gemiddelde maandelijkse omzet van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de bijdrageplicht met twaalf te vermenigvuldigen.

De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bewijzen de omzet in het Nederlandse taalgebied met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor. De stukken worden integraal als bijlage gevoegd bij de brief, vermeld in artikel 3, eerste lid.

De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, alle relevante inlichtingen en documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie.

Hoofdstuk 3. Investerings in Vlaamse audiovisuele werken door een niet-lineaire televisie-omroeporganisatie

Afdeling 1. Indiening van coproductieprojecten

Art. 5. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een financiële bijdrage aan originele coproductieprojecten, legt die coproductieprojecten voor aan de Vlaamse Regulator voor de Media.

De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid en de erkenning van de coproductieprojecten, vermeld in dit hoofdstuk, op advies van de beoordelingscommissie of -commissies, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 6. Coproductieprojecten die voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk, komen in aanmerking voor de erkenning als een coproductieproject dat beschouwd kan worden als een vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009.

Art. 7. Om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage tot de coproductie van audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, moet een coproductieproject aan al de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoen:

- 1° het coproductieproject is een Vlaamse audiovisuele creatie. Een audiovisuele creatie wordt als Vlaams gekwalificeerd op basis van de volgende criteria: de Nederlandstalige originele versie, de Nederlandstalige tekst, het Nederlandstalige onderliggende werk, de culturele verbondenheid met Vlaanderen, de creatieve input vanuit de Vlaamse cultuurgemeenschap of een onderwerp dat de Vlaamse cultuur uitdrukt;

- 2° het coproductieproject wordt uiterlijk op 15 februari van elk jaar met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media;
- 3° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie zelf participeert voor minstens 20% maar voor minder dan 50% in de coproductie van het audiovisuele werk;
- 4° het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent waarneemt;
- 5° het coproductieproject is een televisiereeks in de vorm van een animatiereeks, een documentairereeks, of een fictiereeks;
- 6° de niet-lineaire televisieomroeporganisatie verbindt zich ertoe om de afgewerkte coproductie gedurende minstens twaalf maanden onafgebroken een prominente plaats te geven in haar programmacatalogus mits betaling van een marktconforme bijkomende financiële bijdrage;
- 7° alleen nadat alle andere financiers hun investeringsbedrag, verhoogd met een marktconform rendement dat in casu bepaald wordt op 10% per jaar gekapitaliseerd, hebben gerealiseerd, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie delen in de winst van het coproductieproject;
- 8° de erkenningsaanvraag bevat alle elementen, vermeld in artikel 8, eerste lid, van dit besluit.

Art. 8. Om een erkenning als coproductieproject te verkrijgen, omvat de erkenningsaanvraag:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° een synopsis van één tot drie pagina's;
- 3° een intentienota van de auteur of de scenarist, de regisseur en de producent of producenten;
- 4° de contactgegevens van de scenarist, de regisseur en de producenten, waaronder de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 5° een lijst met de voornaamste rollen;
- 6° een productieplanning;
- 7° een budget;
- 8° een financieringsplan;
- 9° het scenario van elke aflevering.

De erkenningsaanvraag voor een documentairereeks bevat geen lijst met de voornaamste rollen als vermeld in het eerste lid, 5°.

Art. 9. De Vlaamse Regulator voor de Media beoordeelt de ontvankelijkheid van de voorgelegde dossiers en brengt de indiener binnen vijftien dagen vanaf de ontvangst van de coproductieprojecten op de hoogte van de onontvankelijke dossiers.

Art. 10. Binnen vijftien dagen na de ontvangst van de aanvragen als productie- of coproductieproject legt de Vlaamse Regulator voor de Media de ontvankelijke coproductieprojecten voor advies voor aan de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009.

De voormelde beoordelingscommissie geeft de Vlaamse Regulator voor de Media een niet-bindend advies met het oog op de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met de volgende criteria:

- 1° de kwaliteit van de coproductieprojecten. Dat omvat:
 - a) het hoogwaardige artistieke gehalte;
 - b) een hoog potentieel bereik, dat zich in eerste instantie vertaalt in nationale of internationale waardering of publieksbereik;
 - c) de originaliteit van het coproductieproject;
 - d) de pluriformiteit en de diversiteit van het coproductieproject, wat inhoudt dat het project rekening houdt met verschillende opiniestromen en geleidingen in de samenleving en bijdraagt aan een genuanceerde beeldvorming over de verschillende groepen in de maatschappij;
- 2° de omringende factoren van het coproductieproject. Dat omvat:
 - a) het curriculum vitae van alle personen die aan het project meewerken;
 - b) de inspanningen om het coproductieproject toegankelijk te maken voor personen met een visuele of auditieve handicap.

Art. 11. De Vlaamse Regulator voor de Media beslist over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties uiterlijk op 15 mei van elk jaar op de hoogte van de beslissing tot erkenning van de coproductieprojecten.

Afdeling 2. Opvolging van de coproductieprojecten

Art. 12. Voor 15 juni van elk jaar dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

Art. 13. De ondertekende coproductieovereenkomsten met de betrokken niet-lineaire televisieomroeporganisatie worden bij de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, gevoegd. Als de ondertekende overeenkomsten niet binnen de vervaldatum, vermeld in artikel 12, kunnen worden ingediend, kan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voorlopig een brief met vaststaande intentie en engagement tot investering indienen waarin al de volgende gegevens vermeld worden:

- 1° de titel van het audiovisuele werk;
- 2° de vervaldatum waarbinnen de overeenkomst gesloten moet worden;
- 3° de contactgegevens van de onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 4° de contactgegevens van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die in de Vlaamse Gemeenschap erkend of aangemeld is;
- 5° de contactgegevens van de regisseur;
- 6° het bedrag van de investering van de niet-lineaire televisieomroeporganisatie.

Art. 14. De Vlaamse Regulator voor de Media controleert uiterlijk op 15 juli de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de

bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die daar eventueel uit voortvloeien met toepassing van het derde en het vierde lid.

Een niet-lineaire televisieomroeporganisatie waarvan blijkt dat ze voor de periode in kwestie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regulator voor de Media, betaalt de financiële bijdrage, vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds voor het volledige bedrag, vermeld in artikel 3, eerste lid, met aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd.

Als de niet-lineaire televisieomroeporganisatie haar keuze voor de investering in coproductie van audiovisuele werken kenbaar heeft gemaakt en het tekort aan investering in coproductieprojecten te wijten is aan de beslissing van de Vlaamse Regulator voor de Media dat een of meer coproductieprojecten niet ontvankelijk zijn of niet erkend worden overeenkomstig de procedure, vermeld in afdeling 1, stort de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het saldo van de totaal verschuldigde financiële bijdrage, vermeld in artikel 3, eerste lid, aan het Vlaams Audiovisueel Fonds.

De financiële bijdragen, vermeld in het tweede en derde lid, worden uiterlijk op 1 augustus betaald op de rekening van het VAF.

Een participatie in een coproductie die gebeurt ter uitvoering van een andere wettelijke of reglementaire verplichting of die een ander wettelijk of reglementair voordeel met zich meebrengt, kan niet in rekening worden gebracht in het kader van de deelnameplicht, vermeld in dit besluit.

Art. 15. Voor 15 februari van elk jaar brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die het jaar voordien investeringen in coproductieprojecten heeft gedaan, aan de Vlaamse Regulator voor de Media verslag uit over de investeringen in lopende coproductieprojecten en coproductieprojecten die zijn ingediend en erkend tijdens het vorige jaar. In dat verslag vermeldt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor elk coproductieproject:

- 1° of er bedragen zijn geïnvesteerd;
- 2° welke bedragen zijn geïnvesteerd;
- 3° op welk ogenblik die bedragen zijn geïnvesteerd.

De uitgaven voor de coproductieprojecten worden gedaan binnen drie jaar nadat de Vlaamse Regulator voor de Media de beslissing tot erkenning van het coproductieproject, vermeld in artikel 11, heeft meegedeeld. De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over dat verslag alle relevante inlichtingen en documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie binnen maximaal tien werkdagen.

Art. 16. De Vlaamse Regulator voor de Media:

- 1° houdt de lijst bij van erkende en afgekeurde coproductieprojecten die de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben ingediend;

- 2° houdt een register bij van de investeringen die de verschillende niet-lineaire televisieomroeporganisaties hebben aangegaan;
- 3° gaat de conformiteit na van de implementatie van de verschillende investeringen aan de verplichting tot stimulering conform artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009;
- 4° maakt een jaarlijks verslag op.

Hoofdstuk 4. Bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds door niet-lineaire televisie-omroeporganisaties

Art. 17. §1. De niet-lineaire televisieomroeporganisatie die conform artikel 157, §2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 kiest voor een deelname aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF, stort het bedrag van de gekozen bijdrage op een rekeningnummer van het Vlaamse Audiovisueel Fonds. Het totale verschuldigde bedrag wordt uiterlijk op 30 april van elk jaar op de rekening van het VAF gestort.

§2. Het VAF publiceert op zijn website een overzicht van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties die met toepassing van dit besluit bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken in de vorm van een bijdrage aan het VAF.

§3. De onafhankelijke producent, die bij beslissing van de Raad van Bestuur van het VAF een toezegging ontvangt voor de steun aan de productie van audiovisuele werken vanuit de bijdrage die het VAF verkrijgt door de toepassing van dit besluit, contacteert met een aangetekende brief binnen vijftien dagen vanaf die beslissing van de Raad Van Bestuur van het VAF, en voordat een contract wordt gesloten met het VAF, alle niet-lineaire televisieomroeporganisaties uit het overzicht, vermeld in paragraaf 2. Die niet-lineaire televisieomroeporganisaties kunnen, na de betaling van een bijkomende financiële bijdrage, rechten verwerven om producties die gerealiseerd worden met financiële steun van het VAF ter uitvoering van dit besluit:

- 1° voorafgaand aan de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal zes maanden, via een eigen programmacatalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus;
- 2° na de eerste lineaire uitzending in open net, gedurende een periode van maximaal twaalf maanden, via een eigen catalogus aan te bieden. De productie krijgt een prominente plaats in de programmacatalogus.

In het eerste lid wordt verstaan onder open net: uitgezonden door een omroeporganisatie die beschikbaar is in het analoge of digitale basispakket van verschillende dienstenverdelers, zonder meerprijs op het basisabonnement.

§4. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die rechten als vermeld in paragraaf 3, willen verwerven, doen daarvoor met een aangetekende brief een voorstel aan de onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, en melden dat bij het VAF. De onafhankelijke producent en de omroeporganisatie die in coproductie een projectaanvraag hebben ingediend bij het VAF, kunnen de toekenning van de rechten, vermeld in paragraaf 3, weigeren.

§5. Het VAF beslist autonoom over het sluiten van het contract, vermeld in paragraaf 3, ten vroegste binnen dertig dagen na de beslissing van zijn Raad van Bestuur, vermeld in paragraaf 3.

Hoofdstuk 5. Niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap

Art. 18. Dit besluit is ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied. In dat geval wordt de omzet, vermeld in artikel 4, eerste lid, die berekend wordt op basis van de inkomsten, vermeld in artikel 4, eerste lid, verworven door diensten aan te bieden aan inwoners in het Nederlandse taalgebied.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 19. In afwijking van artikel 3, eerste lid, brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie het VAF, de Vlaamse Regulator voor de Media en de Vlaamse Regering voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief op de hoogte van de gekozen vorm van deelname en van het bedrag van de deelname.

In afwijking van artikel 7 worden de coproductieprojecten, om in aanmerking te komen als vorm van bijdrage aan de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken als vermeld in artikel 157, §2, van het decreet van 27 maart 2009, voor 1 juni 2019 met een aangetekende brief ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media.

In afwijking van artikel 11 beslist de Vlaamse Regulator voor de Media over de erkenning van de coproductieprojecten, rekening houdend met het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 10, en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisaties voor 1 oktober 2019 op de hoogte van de beslissing tot erkenning van hun coproductieprojecten.

In afwijking van artikel 12 dient de niet-lineaire televisieomroeporganisatie voor 1 november 2019 met een aangetekende brief bij de Vlaamse Regulator voor de Media een dossier in met een lijst van investeringen in de vorm van coproducties van audiovisuele werken voor het lopende jaar.

In afwijking van artikel 14, eerste lid, controleert de Vlaamse Regulator voor de Media voor 1 december 2019 de lijst van investeringen, vermeld in artikel 12, op basis van het totale bedrag van de bijdrageplicht. Hij verifieert of het bedrag van de bijdrageplicht wordt gehaald en brengt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met een aangetekende brief op de hoogte van die controle en van de verplichtingen die daar eventueel uit voortvloeien voor de niet-lineaire televisieomroeporganisatie met toepassing van artikel 14, derde en vierde lid. In afwijking van artikel 14, tweede lid, worden de financiële bijdragen, vermeld in artikel 14, derde en vierde lid, uiterlijk op 1 november betaald op de rekening van het VAF.

In afwijking van artikel 17, §1, wordt het totale verschuldigde bedrag uiterlijk op 15 september 2019 op de rekening van het VAF gestort.

Art. 20. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Art. 21. De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 februari 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ